

El Rec Clar

Núm. 2

REVISTA DE VIDRERES

JUNY 1998

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants	970-06 77 40
Oficina Vigilants	972 85 00 00
Oficines Municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Assistent Social	972 85 01 70
Llar d'Infants	972 85 09 17
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cultural	972 87 50 85
Llar dels Jubilats	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
Piscina Municipal	972 85 00 27
IES	972 85 07 11
Mossos d'Esquadra	088
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria	972 84 22 01
Bombers	085
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Farners	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva	972 85 85 00
Correus	972 85 11 33
<i>Nova adreça: C/ Sils, 1 - baixos</i>	
<i>Horari: dilluns a divendres, de 10 a 1</i>	
<i>dissabtes de 10 a 12</i>	
Farmàcia	972 85 05 75
Rectoria	972 85 00 61
Consell Comarcal	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació)	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català)	972 84 21 61
Enher (avaries)	900-77 00 77
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
Veterinari titular	972 84 26 42
Veterinari (mossegades gossos)	972 84 06 52
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
Fills R. Mas	972 85 04 25
SARFA	972 85 01 57
Consell Comarcal	972 84 21 61
Taxi - Pedro Cueto	972 85 10 52

Horaris de serveis**Oficines municipals**

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda.
Dissabtes, de 9 del matí a 1 del migdia.

Alcaldia (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre.
Dijous d'1 a 2 de la tarda i hores a convenir.

Hisenda i finances (Jaume Figueras i Miquel)

Dimarts, de 8 a 9 del vespre i hores a convenir.

Urbanisme, obres i serveis (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores a convenir.

Cultura, ensenyament i serveis socials (Joaquim Bayé i Ferrer)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores a convenir.

Turisme, festes, lleure i comerç (Lluís Ferrer i Prat)

Hores a convenir.

Governació, treball i indústria (Jaume Camps i Rubirola)

Dilluns, de 10 a 11 del vespre i hores a convenir.

Sanitat, medi ambient, medi rural (Josep Campmajó i Feixas)

Dissabtes, de 7 a 8 del vespre i hores a convenir.

Esports, joventut i entitats (Manuel Hermoso Lendínez)

Dissabtes, de 7 a 8 del vespre i hores a convenir.

Serveis tècnics (Lluís Lloret i Quer, arquitecte tècnic)

Dilluns, dimecres i dijous, de 10 del matí a 3 de la tarda.

Serveis socials (Maite Boldú, treballadora social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Jutjat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Horari d'estiu

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Calendari de recaptació amb cobrament a les oficines municipals

IAE (activitats econòmiques) 13 d'agost - 3 i 24 de setembre

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de.....	4
Des de la Casa de Vila	5-7
Parlem amb.....	8-9
Centre cultural	10
Llar de jubilats i L'esplai dels joves..	11
Anem a estudi	12-18
Cultura	19
Actualitat.....	20-22
Esports	23-29
Opinió	30-31
Bústia	32
ContraClar	33
Fem una queixalada.....	34
Entreteniments	35
Agenda	36

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Ibríra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé i Anna Viader.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació.

Impressió: Impremta Pàges S.A.

Dipòsit legal: GI-235-GE

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Fira de tractoristes. (foto: Albert)

"Uno, dos, tres, cuatro, cinco mil, vamos a acabar con el trabajo infantil", aquest va ser l'eslògan més repetit per les persones de totes les edats i d'arreu de les comarques gironines que el dissabte 16 de maig van participar en la manifestació que va recórrer el centre de Girona amb motiu de l'arribada a la ciutat, camí de la localitat suïssa de Ginebra, d'una de les columnes de la Global March Against Child Labour (Marxa Mundial Contra el Treball Infantil).

La Global March era una marxa impulsada per diferents organitzacions no governamentals amb l'objectiu de conscienciar tothom de la necessitat d'acabar amb la xacra que suposa el treball infantil, una forma d'explotació del nen per l'adult que subsisteix a molts països del món quan som a punt de canviar de mil·lenni.

Les diferents columnes d'aquesta marxa van iniciar els seus recorreguts fa cinc mesos i en tot aquest temps van passar per moltes ciutats de països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Europa abans de confluïr, el mes de juny, davant la seu de l'Organització Internacional del Treball (OIT), coincidint amb la reunió que aquest organisme havia de celebrar per adoptar mesures per frenar el treball infantil.

Abans de la manifestació, una de les més multitudinàries que hi ha hagut a Girona, s'havia fet al Parc Central una concentració en la qual membres d'ONG's i joves de diferents països que de petits havien estat treballadors explotats van explicar els objectius de la Marxa -bàsicament, aconseguir que en comptes de treballar els infants d'arreu del món es dediquin a estudiar- i van agrair les mostres de solidaritat dels presents i les presents, però van assenyalar que no n'hi ha prou amb ser solidaris i solidàries, sinó que cal actuar consegüentment. En aquest sentit van destacar la necessitat de rebutjar els productes que inclouen l'explotació infantil en el seu procés de fabricació i denunciar els casos semblants que es produeixen a casa nostra, dues recomanacions que fem nostres i que esperem que tots els vidrerencs i vidrerenques facin seves.

Tot i que l'explotació laboral infantil és un tema que no ens toca de prop, estem segurs que no deixa indiferent a cap vidrerenc, i és per això que hem cregut convenient dedicar l'editorial a una marxa l'objectiu de la qual és posar fi a aquesta forma d'esclavatge que a finals del segle XX afecta 250 milions de menors del món en el qual vivim.

El Consell de Redacció

La Petja de Sant Martí

Prop del camí de Caulès a Cabanyes hi ha la roca anomenada la Petja de Sant Martí. A la fotografia es pot veure (resseguit amb guix) que hi ha gravades unes creus i una marca semblant a una petjada. L'any 1924, J. Montal publicava al butlletí *Nostra Comarca*, dels centres excursionistes del Vallès i Sabadell, una versió de la llegenda de la Petja que devia escollir passejant per aquests verals. Diu així:

«El diable quan era jove o, millor dit, quan no era tan vell com ara, n'havia fet moltes de les seves, i de ben crespes, a la nostra terra. Ho indica prou el record de ses facècies, que tan sovint trobem els caminants. Mireu el drogo quina jugada més tonta va fer un dia amb Sant Martí.

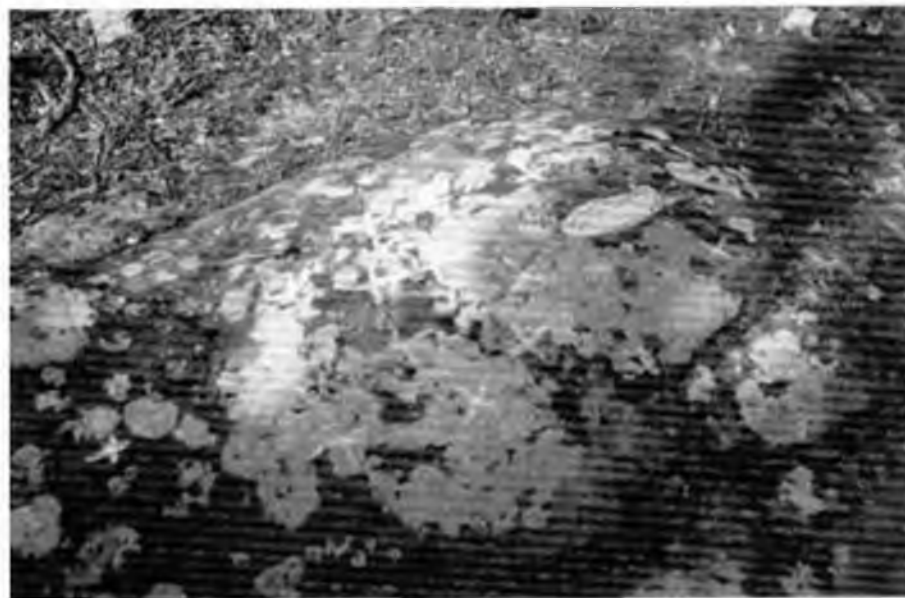
Això que us vaig a explicar va passar a la serra de Caulès: i, encara que d'això ja fa qui-sap-lo temps, tant allà com a Vidreres, us ho conten com una cosa fresca, talment com si hagüés succeït suara mateix.

I diu que Sant Martí va clavar embranzida tan ferma, que del bot va anar a caure, sense fer-se gens de mal, a la Esparra, ço és, unes quatre hores lluny.

El Diable, no donant-se per vençut, car això hauria estat ridícul, i més havent sigut ell el reptador, cuità a fer el seu salt.

I també el feu gran, és cert, el suficient gran per anar a caure taujanament al mig de l'estany de Sils, el qual no era encara desguassat, i el que tngà a ser-ho, promovent un espetec i un esvalotament d'aigües dels mil dimonis, ensems que una rialla estrepitosa de Sant Martí, que tranquil·lament s'ho estava contemplant des de l'Esparra.

Aquesta feta va tenir, naturalment, molta anomenada, i de llavors ençà, del turó del salt, que està al costat d'un altre nomenat del Suro del Llop, se n'ha dit sempre més la Petja de Sant Martí, per haver quedat marcada a la roca la planta del seu peu, de tan forta empremta que clavà al fer

La Petja de Sant Martí amb les creus i la petjada resseguides amb guix

Diu que passant per allà Sant Martí, potser seguint el camí ral de Lloret a Vidreres, va trobar el Diable. I aquest, impertinent que ha estat sempre de mena, segons es veu, malgrat els menyspreus del sant baró volgué seguir-lo per molestar-lo amb burles i dicteris. Fins arribà a reptar el Sant: que si jo faria això, i allò altre i allò de més enllà que no faries tu, acabant per dir-li que ni en lleugeresa el guanyaria.

Sant Martí havia acabat la paciència, i va increpar el Diable amb energia:

- Què diu, el fill de l'Infern? -va fer-li.
- Que no farieu un salt tan gros com el que faria jo.
- A provar-ho, i jo vull saltar primer.
- Ja està dit.

I incontinent pujaren al cim del serrat que s'esqueia en aquell moment sobre el camí, determinant saltar d'allà dalt estant en direcció de Sils.

el salt victoriós. I també ve d'això que tant a l'Esparra, que forma part del municipi de Riudarenes, com a aquesta població tinguin per patró Sant Martí.»

L'origen real d'aquestes marques és molt difícil de conèixer. En el número 5 dels Quaderns de la Selva hi ha la descripció d'una roca a Grions que té gravada unes creus semblants (*). Allà se suggereix que poguessin ser fetes per ermitans (potser des del temps dels visigots) o bé amb finalitats màgiques de protecció. Tanmateix, de moment ens hem de conformar amb l'explicació, prou ben trobada, que en donaven els nostres avantpassats.

Narcís Gascons i Clarió

He d'agrair a en Joaquim Font i Viola que fa uns quants anys m'ensenyés on es troba la Petja.

(*) Rueda, J.M., Tura, J., Llorens, J.M. Les inscultures de la roca de les Creus de Grions. Quaderns de la Selva 5, 1992.

Mobiliari Urbà

S'han adquirit diferents jocs infantils, per un import d'1.300.000 pessetes, per a les zones públiques (vegeu-ne les fotos) del parc de Mas Flassià, del carrer Prudenci Bertrana i de la plaça Joaquim Llucià.

En els dos primers espais, representen un primer pas vers la substitució progressiva dels elements més vells i en el tercer espai, un equipament nou que es trobava a faltar.

Plaça Joaquim Llucià.

Es tracta de material homologat a nivell europeu i que té una garantia de conservació de deu anys perquè es tracta de fustes resistents a la intempèrie degudament tractades.

També s'instal·larà una barana metàl·lica de 125 metres lineals al vial lateral del rieró del carrer Garcia Lorca i plaça Joaquim Llucià.

S'han adquirit deu bancs nous per substituir els del centre del poble que es troben en males condicions. ■

Carrer Prudenci Bertrana.

Parc de Mas Flassià.

"la Caixa"

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

C/ Catalunya, 30 - VIDRERES

Joan Colls
FORMACIÓ ASSISTIDA

◆ Mecanografia
◆ Informàtica
◆ Anglès

☎ 972-85.08.72

C/ Gaiarres, 366 - 17411 VIDRERES (Girona) - ☎ mòbil 909-85.99.51

Informació del C.A.P. de Vidreres

Seguint la norma de millorar i augmentar en el possible els serveis sanitaris que es presten a la població en general, hem d'anunciar que recentment s'ha incorporat a les tasques assistencials un nou servei com és el de ginecologia, anomenat també P.A.D. (programa d'atenció a la dona).

El servei l'ofereix l'I.A.S. (Institut d'Assistència

Sanitària), que té l'Hospital de Santa Caterina com a referència, en el C.A.P. de Vidreres i abarca tota la demarcació dels pobles que formen l'A.B.S. Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes.

Per sol·licitar el seus serveis, les pacients s'han d'adreçar al seu metge de capçalera o llevadora perquè els facin la indicació oportuna. ■

Asfaltatge de carrers

Les dues primeres fases d'asfaltatge de carrers estan pràcticament enllestides. Aquest mes es posa a licitació la tercera fase i, per tant, si totes les previsions s'acompleixen, passada la Festa Major es podrà dur a terme l'acondiciament de la resta de carrers:

- Dolors, Picornell, Sant Maurici, Antoni Gaudi, Arnau de Vilanova, Salvador Espriu, Joan Miró, Federico Garcia Lorca, Costa Brava (vorera dreta), Nord, Pineda i Sardana.

- Girona, Prudenci Bertrana, Lleida, Jaume I, Paris, Folch i Torres, Eduard Toldrà, Aragó, clra. Lloret (Guàrdia Civil), Marinada, Garbi, Llevant, Blanes i Mestral.

Als veïns afectats, aquestes obres els representaran una despesa, en forma de contribucions especials, de 1.500 pessetes per metre lineal.

També es portaran a terme les obres del pont de davant del CAP, que consistiran en l'adreçament de la riera i la construcció d'una nova estructura per un valor de 10.600.000 pessetes.

Senyalització urbana

Hi ha en marxa un projecte contractat amb l'empresa Girod per actualitzar la senyalització urbana i millorar la informació de tots els equipaments públics municipals. El cost màxim per a aquesta actuació serà de quatre milions i es compta amb una subvenció d'un milió i mig a fons perdut de la Diputació de Girona.

Nous vehicles municipals

S'han adquirit dos nous vehicles: un Piaggio model APE 50, que ha costat 527.000 pessetes, per als serveis de manteniment municipals de la via pública i un Suzuki Samurai per al cos de vigilants que ha estat adquirit mitjançant un leasing a tres anys (37 quotes de 41.079 pessetes).

També s'ha adquirit una màquina escombradora que s'adapta al frontal del Bobcat per un valor de 600.000 pessetes.

Nou vehicle del cos de vigilants

Pineda d'en Mazó

La pineda d'en Mazó està adquirint la fesomia i espai que seran ja definitius. Al seu costat s'està executant la unitat d'actuació corresponent que ha implicat un canvi radical en l'entorn i que la limitarà amb un carrer pel seu cantó sud.

Per altra banda, s'ha arribat a un acord amb els propietaris de les tres parcel·les que separen la pineda del carrer per tal d'evitar que quedés encerclada per edificacions.

Consell Escolar Municipal

Aquest Consell està integrat per representants de tots els sectors dels centres educatius de Vidreres, representants de l'Ajuntament i personal relacionat amb els temes educatius. Així doncs, s'hi troben pares, mestres, personal no docent, alumnes, dinamitzador cultural, psicòleg municipal i regidors de l'Ajuntament. ■

El Consell Escolar Municipal, que es reuneix un cop per trimestre al llarg del curs escolar, és un òrgan que té per missió afavorir la coordinació de la vida educativa del poble i la comunicació entre els diversos elements que la integren.

En el darrer, celebrat el 25 de març passat, es van tractar els següents temes de l'ordre del dia:

- Teulat del parvulari del CEIP Sant Iscle. S'ha detectat l'entrada d'aigües per la coberta del parvulari. Donat que es tracta de problemes estructurals provinents de la mateixa construcció la responsabilitat de la reparació recau en el Departament d'Ensenyament. El Consell Escolar acorda demanar que s'actui amb rapidesa per tal de solucionar el problema.

- Aula de P5 del CEIP Salvador Espriu. Donada la falta d'espai per poder encabir el curs vinent l'aula de P5, el Departament ha informat que realitzarà una sèrie d'obres en aquest centre al llarg de l'estiu.

- Matriculació Llar d'Infants. En el grup de dos anys hi ha hagut una matriculació superior al nombre de places (22 places i 27 preinscrits). Així es formaran dos grups de petits: un de 11 alumnes (el màxim permès en alumnes d'aquesta edat) i un altre de 16 alumnes que haurà d'estar atès per dues educadores, una de les quals serà de nova contractació.

Ordenança reguladora de fems i purins

La redacció d'una ordenança que regulés l'aplicació de fems i purins procedents de les explotacions ramaderes era una necessitat que calia satisfer perquè no hi havia cap eina legal que permetés regular el sector. D'aquesta nova ordenança en resumim alguns punts:

- Cal enterrar immediatament els fems i purins si s'apliquen a menys de 500 metres del nucli urbà o nucli habitat.

- L'enterrament té un termini de 24 hores si s'apliquen a qualsevol altre sector del terme municipal.

- S'han d'utilitzar mitjans de transport que garanteixin que no es produeixen vessaments o pèrdues en la via pública o camins veïnals.

- Es prohibeix l'aplicació de fems i purins en diumenges i festius (excepte en casos d'urgència i prèvia autorització municipal).

- Els dissabtes no es poden transportar fems i purins travessant nuclis de població i si s'apliquen han de ser enterrats immediatament.

- No es poden aplicar directament a pous, rieres o masses d'aigua superficials o en un radi de 100 metres de pous o fonts de captació d'aigua per al consum humà.

- Es prohibeix aplicar fems i purins en dies de pluja i en èpoques de pluges intenses o continuades.

Prova pilot de senyalització horitzontal

S'han situat unes bandes d'asfalt al carrer Sant Jordi

i al carrer Costa Brava per evitar les altes velocitats dels vehicles que travessen el poble.

En el primer cas es tracta de l'atenció d'una sol·licitud dels veïns de la zona que reclamaven alguna mesura per disminuir la velocitat dels vehicles que circulen per un carrer que ha vist molt incrementat el trànsit. El segon cas és el d'un carrer, el Costa Brava (és un carrer més del poble, no carretera), que suporta cada dia un important moviment de mainada i adults que van al col·legi Sant Iscle o a la Llar. En el tram de carrer Pau Casals hi ha un pas de peatons també molt utilitzat. És ben evident que molts cotxes, camions i motos que entren al poble desatenen sistemàticament els senyals de limitació de velocitat, amb el conseqüent perill que això comporta per a la seguretat dels peatons i dels altres vehicles que sí els respecten.

L'Ajuntament ha decidit provar l'actual solució per creure-la més efectiva que els semàfors (els pobles del costat tenen experiència del poc que es respecten) i entenent que no és un element massa agressiu per als vehicles (a diferència de les bandes triples), si s'agafen a baixa velocitat i s'està alerta a la clara senyalització que els indica.

És evident que porten polèmica i que no són del gust de tothom, però es fa amb la intenció que els beneficis (els accidents que es puguin evitar) siguin molt superiors a les molèsties que poden ocasionar.

Breus

- * S'ha convocat subhasta pública per a la contractació de les obres de la passera sobre el rec de Can Canyet i el passallís de la riera de Cal Senyor Narcís per un import global de 4.500.000 pessetes, 1.500.000 del qual està subvencionat per la Diputació. Aquestes obres representen una bona millora per a moltes cases de pagès que en temps d'aiguats tenien greus problemes de comunicació.

- * S'ha contractat temporalment, a través d'un conveni amb l'INEM, un pintor que repassarà la pintura del mobiliari urbà i seguidament pintarà la Llar de Jubilats.

- * Es modifiquen els preus de l'Escola Municipal de Música després de dos cursos sense variació. La puja mitjana és d'un 10%, però hi ha bonificacions en la matrícula per als segons membres de la mateixa família o en les segones disciplines que cursa un mateix alumne o alumna.

- * Davant la bona disposició del Departament d'Ensenyament, l'Ajuntament ha sol·licitat de nou que l'habitatge destinat a mestres del col·legi Sant Iscle que està desocupat passi a titularitat municipal.

- * S'ha enviat un acord de ple al Ministeri de Foment reclamant que s'executi amb la màxima celeritat el projecte de desdoblament de la N-II.

- * S'ha aixecat la suspensió de llicències per a la instal·lació d'explotacions ramaderes. Es manté, però, la suspensió de llicències i activitat pel que fa a les granges de porcs. ■

Nascut a la localitat gambiana de Jalambere, Ebrima Krubali fa dos anys que viu a Vidreres amb la seva família, però ja en són 16 els que porta a Catalunya, on va arribar procedent del seu país després d'un llarg recorregut per diferents països d'Àfrica. Abans d'establir-se a Vidreres, l'Ebrima, que va ser un dels primers africans que va assistir a les classes de l'escola Samba Kubali de Santa Coloma de Farners, va viure a Pineda de Mar, Capmany, Sant Coloma, Girona i Sils.

Ebrima Krubali, un afrocatalà de Vidreres

«L'any 1982 vaig sortir de Gàmbia i després de passar per Senegal, Burkina Faso i Mali vaig arribar a Nigèria, on vaig agafar un avió que em va dur a Barcelona després de fer una escala a Madrid», explica l'Ebrima, que comenta que va abandonar el seu país per dues raons principals, d'una banda «perquè allà no podies guanyar-te la vida. El meu pare era camioner i en fer-se gran vaig dur jo el camió, però es va fer malbé i ja no vam poder arreglar-lo». I, d'altra banda, «perquè el meu pare, quan havia estat camioner, havia anat a Espanya i França i me n'havia parlat molts cops, tot dient-me que hi tenia amics, així que jo un dia vaig dir-li que també volia anar-hi, a Europa».

«La meua intenció era anar a França, però en passar per Catalunya vaig trobar-me gent del meu país que em van convèncer perquè em quedés, tot dient-me que aquí hi havia feina per a nosaltres. Vaig fer-los cas i el primer lloc on vaig establir-me a Catalunya va ser a Pineda de Mar, on treballava al camp amb les maduixes, patates, tomàquets,... i dormia en una cabana feta en una fàbrica vella amb diferents companys gambians amb els quals cuinàvem amb llenya», recorda l'Ebrima, qui explica que en aquesta època, que va durar un any i mig aproximadament, cobrava 100 pessetes per hora i en treballava entre 10 i 12 cada dia.

A continuació va anar a Capmany a treballar a la vinya, cavant, llaurant i també netejant botes, garrafes, bidons, ampolles... feina aquesta que també va fer durant un any i mig fins que va patir un greu accident de moto a l'Escala que va provocar que es passés 4 mesos ingressat a la Residència, «un lloc on vaig conèixer molta gent de tota la província que va ser molt amable amb mi». A Capmany, va ser on el seu cap, que a més d'un salari li facilitava casa i gairebé tot el menjar «només havíem de comprar la carn». Li va donar facilitats perquè pogués regularitzar la seva situació a nivell legal, ja que feia dos anys «que era al país sense tenir papers, encara que aleshores això tampoc no era tan important com ara».

En abandonar l'hospital va anar a Santa Coloma de Farners, a la casa de pagès de La Corbera, on vivia una germana seva amb el seu marit, i aquí va passar gairebé

dos anys sense poder treballar a conseqüència de les seqüeles de l'accident.

Però fou a Santa Coloma on van produir-se dos fets que marcarien molt positivament la seva vida. D'una banda va començar a treballar amb el bruc, l'activitat que després de 13 anys continua realitzant actualment i treballant per al mateix empresari, i d'altra banda, va ser dels primers africans que van anar a l'escola Samba Kubali, on va estudiar-hi força anys, el que li va permetre expressar-se correctament, primer, en castellà, i després, en català, i **«per tant, integrar-me molt més, perquè si escoltes, t'interesses pel que et diuen i, en definitiva, et pots entendre amb la gent, tot és molt més senzill»**. Del seu pas per l'escola Samba Kubali comenta que hi anaven tots els africans de Santa Coloma i els pobles del voltant que podien desplaçar-s'hi, i entre d'altres monitors recorda sobretot en Lluís Caparrós, en Pep i en Buli Yamana, aquest últim africà.

La necessitat d'aprendre el català diu que va veure-la quan va estar una temporada repartint pollastres per diferents supermercats i establiments del sector de l'alimentació de les comarques gironines i es va adonar que quasi bé tothom parlava en català.

Després de viure 6 o 7 anys a Santa Coloma, va tornar al seu país per casar-se amb la seva esposa, la Nené, que és de la localitat gambiana de Savichi Village i a la qual coneixia d'abans d'emigrar del seu país. Però un cop casats i després d'haver viatjat fins a Espanya es va trobar que la seva esposa va haver de tornar al seu país perquè no disposava del pertinent visat, situació que van poder arreglar posteriorment, de forma que la Nené, que ara es dedica a tenir cura de la casa i del seu fill petit, tot i que abans havia treballat fent neteja d'alguna casa, pogués reunir-se amb el seu marit a Santa Coloma.

«Al poc temps de casar-me vaig comprar el camió que utilitzo per transportar el bruc de la zona de les Gavarres (Llagostera, Cassà,...) fins als magatzems que l'empresa per a la qual treballo té a Santa Coloma i Figueres, com també per fer viatges a Barcelona amb el producte manufacturat, és a dir rotlles de bruc que s'utilitzen per fer tanques, sobretot, al voltant de piscines, encara que també s'utilitza per fer parasols i escombres».

Va deixar Santa Coloma per anar a viure al Pont Major de Girona, on només va estar-s'hi sis mesos, i posteriorment s'establí a Sils, on viuran 4 anys ell i la seva família, que des d'aleshores ja s'ha anat ampliant, primer amb la Siga i després amb en Mamadou, que enguany van a l'escola Sant Iscle, i més tard amb en Lamin, que anirà a la mateixa escola el curs vinent.

El fet que el pis on residien a Sils tenia massa humitats, cosa que feia que la mainada estigués sempre constipada, va fer decidir-lo a buscar-ne un altre i en no trobar-ne cap a Sils va ser quan van traslladar-se a Vidreres **«un poble on s'està molt bé i on la gent ens ha acollit molt bé tant a mi com a la meua família»**.

Tot i assegurar que té tractes amb moltes persones de

Vidreres, reconeix que la relació més amistosa la té amb les famílies dels seus companys gambians de la localitat, amb els quals es reuneix per celebrar festes o passar el cap de setmana. **«Nosaltres som musulmans i celebrem les nostres festes, sobretot el Ramadan i la festa que ve en acabar-se aquest i en la qual hi ha el costum de matar un xai. Aquesta festa a Gàmbia sol durar un parell de dies ben bons, però aquí la celebrem un sol dia perquè l'endemà ens toca anar a treballar i no podem faltar a la feina»**.

De problemes de racisme, l'Ebrima -que és de l'ètnia Sarahule, al seu país n'hi ha moltíssimes, com ara mandinga, fulà, olof...- no en vol parlar, perquè diu que parlar-ne no soluciona res sinó que més aviat crea tensió, però sí que afirma que n'hi havia hagut més abans que ara **«ja que, poc a poc, els uns ens anem acostumant als altres, ja que tot és qüestió de ser flexible i acceptar la diferència»**.

Com a curiositat, assenyala que li va costar molt acostumar-se a la fred que fa al nostre país, on va veure nevar per primer cop, mentre que diu que, tot i que continuen cuinant molts dels plats del seu país, també s'han adaptat a la cuina catalana amb facilitat.

Per acabar, l'Ebrima diu que tant ell com la seva dona pensen tornar al seu país algun dia, segurament quan siguin grans i hagin de retirar-se, però no s'atreveix a assegurar què faran els seus fills **«perquè ells han nascut aquí, s'hauran criat aquí i tindran els seus amics i la seva vida aquí, així que hauran de ser ells els qui decidiran»**.

Enric Canada, professor de bateria i percussió de l'Escola de Música de Vidreres

Enric Canada neix a Girona l'any 1959. Inicia la seva carrera musical als 17 anys i es professionalitza als 18. Estudia a l'Aula de Música Moderna de Barcelona on, sota la direcció del mestre cubà Pedrito Diaz, aprèn percussió afro cubana i llatina. En morir Pedrito Diaz el succeeix impartint classes a l'esmentat centre alhora que ho compagina com a docent a l'Estudi de Granollers, l'E.M.M.J. de Girona, el taller de Músics de Barcelona i diversos seminaris internacionals.

Forma part d'orquestrades comercials com «Orquestrina Galana», «Salseta del Poble Sec», etc. Participa també en multitud de gravacions: Joan Manuel Serrat, Manna Rossell, M. del Mar Bonet, Rosa Zaragoza... com també acompanyant diversos artistes internacionals durant quatre anys al programa «Àngel Casas Show» (TV3); Cèlia Cruz, Tito Puente. D'aquesta època val la pena destacar l'última gira amb Joan Manuel Serrat per tot Llatinoamèrica.

En els darrers anys s'especialitza en investigar dins la música flamenca amb artistes com Parrita, Duquende, Pedro J. González, i més concretament com a integrant dels grup de flamenc-lusió Jaleo (LP i actuacions a Alemanya, Itàlia, França, Polònia, tot Espanya, Los Angeles, Nova York).

Una altra de les seves ocupacions actuals és la investigació en percussió africana (Djembe) i asiàtica (Turquia, India), i en el desenvolupament dels ritmes ètnics dins la bateria del jazz i la fusió.

Com a novetats musicals cal destacar la col·laboració en el darrer treball del Último de la Fila («La Rebelión de los Hombres Rana»). Ja Tho Diré, Sopa de Cabra, Lax'n'Busto... A TV3 al programa «Bojos pel ball», a TV2 amb «La Noche Abierta» (Pedro Ruiz), incursió en el món de la música tradicional (Clau de Lluna, Coma-Música).

Escacs en el Centre Cultural

Ja fa tres anys que funciona l'activitat d'escacs al Centre Cultural a mans del nostre tècnic Manel Castellanos.

Això no seria notícia si no fos per la brillant actuació que han fet els integrants al Campionat Comarcal, on es van presentar:

- Carles Ros
- Jordi Becerra
- Carles Pla
- Cristian de Amaya
- Soraya Cívico
- Tània Aguilera

Després de tres dissabtes a Santa Coloma de Famers van classificar-se per a la fase provincial a Figueres:

- Soraya Cívico
- Tània Aguilera
- Carles Ros

Des d'aquí volem felicitar-los a tots per la brillant actuació tant en la fase comarcal com en la fase provincial, i destacar en especial l'actuació d'en Carles Ros (Campió Comarcal Alevi i Segon-Quart (exequo) a la fase provincial) i a la Tània Aguilera (Subcampiona Comarcal), i encoratjar-los per a la propera edició. ■

Estiu jove al Centre Cultural

- **Punt d'Informació Juvenil**
 - Dilluns i dimecres, de 5 a 9 de la tarda
- **Escola de Música Municipal**
 - Inicia't en la pràctica d'algun instrument musical: piano, bateria, guitarra clàssica, baix elèctric, percussió, gralla, saxo, flauta travessera (horari a escollir i classes individuals)
 - Classes de veu per cantar (individuals o en petits grups).
 - Inscripcions durant el mes de juny al Centre Cultural o a l'Ajuntament de Vidreres (telèfons: 972-85 00 25 / 972-87 50 85).

Activitats d'estiu del Grup d'Esplai

Per a aquest estiu, el Grup d'Esplai Vidrerenc ha organitzat diverses activitats per a la mainada i el jovevent. Amb la col·laboració de l'Ajuntament, ha organitzat el Casal, el Casalet i les Estadades Esportives, activitats que es duran a terme els mesos de juliol i agost.

De les 10 del matí a la una de la tarda, es faran paral·lelament el Casalet, per a nens de 3 a 5 anys; l'Esport, un joc nou, de 6 a 9 anys; i l'Estiu en moviment, de 10 a 14 anys. De les 4 a les 7 de la tarda hi haurà el Casalet i el Casal dels Mitjans i el Casal dels Grans, adreçats a nens i nenes de les edats abans esmentades.

Participar a les activitats del matí o la tarda durant tot un mes costa 7.000 pessetes un fill, 10.000 pessetes dos, i 13.000 pessetes tres.

Participar a les activitats de matí i tarda durant el mateix període costa 13.000 pessetes un fill, 19.000 pessetes dos i 25.000 pessetes tres.

Finalment, participar en les activitats del matí o la tarda i utilitzar el servei de menjador durant tot el mes costa 19.000 pessetes un fill, 34.000 pessetes dos i 49.000 pessetes tres.

Les estadades esportives, adreçades a joves de 13 a 16 anys, es duran a terme al col·legi Salvador Espriu, de dilluns a divendres, de les 9 del matí a la 1 de la tarda i costen 7.000 pessetes mensuals, preu que no inclou totes les sortides que es realitzaran. Si a més de l'estada esportiva es vol utilitzar el servei de menjador el cost mensual per persona és de 19.000 pessetes.

Per al mes de juliol es preveu que els participants practiquin rem amb canoa, handbol, natació, escalada, voleibol, mountainbike i beisbol, a més d'anar a la piscina, a la platja, i d'acampada i fer una gran excursió.

A l'agost es practicarà rem amb caiac, hoquei, senderisme, ping-pong, mountainbike, natació i rugbi, a més d'anar a la piscina, a la platja, d'acampada i fer una gran excursió.

D'altra banda, el Grup d'Esplai Vidrerenc coorganitza amb l'Ajuntament i la Generalitat el camp de treball de teatre, una activitat adreçada a joves de 15 a 17 anys d'edat, que es realitzarà al Casal Vidrerenc del 12 al 16 de juliol.

Finalment, el Grup d'Esplai Vidrerenc coorganitza amb l'Ajuntament i el Consell Comarcal les Estadades de Música, que es portaran a terme a Banyoles del 10 al 19 de juliol i s'adreçen a nois i noies de 8 a 14 anys. ■

Algunes activitats de la Llar de Jubilats

La Llar de Jubilats segueix en la seva constància d'organitzar activitats i promoure actes que estan rebent una gran acollida per part dels seus membres.

Alguns dies al matí, a les 11 hores, us podeu trobar un bon grup de senyores -aproximadament vint- carregades amb bosses d'esport: van a realitzar una hora de gimnàstica amb una monitora, a la pròpia Llar de Jubilats.

Per altra part, s'han generat alguns debats entorn a l'estat del benestar que han estat recollits en una ponència que es va presentar els dies 22 i 23 de maig en el Congrés de les Persones Majors que se celebrà a Barcelona. En aquest Congrés s'hi debateren els següents temes: relacions intergeneracionals, corresponsabilitat, l'estat del benestar. I com s'ha comentat, la Llar de Jubilats de Vidreres hi ha recollit tot un seguit de problemes i de qüestions que afecten les persones grans.

I, és clar, no podien faltar els actes de caràcter més lúdic: els balls amb música en viu de cada diumenge que, de sempre, han rebut una acceptació molt entusiasta.

En aquest mateix sentit, el dia 24 de juny, festa de Sant Joan, s'organitzà un berenar on no hi faltà la coca de Sant Joan i el moscatell, que és el que més s'escau en una diada com aquesta, i la música en viu per completar la celebració.

Que per molts anys seguim amb aquesta vitalitat! ■

Els éssers màgics de l'escola Salvador Espriu

A l'escola Salvador Espriu hem tingut sempre bruixes, bruixots, fades i éssers màgics convivint amb nenes, nens i mestres.

Em direu: "*! ara! Què diu aquesta!*"

Insisteixo: des de fa un munt d'anys -si no, pregunteu, pregunteu a qualsevol alumne- algun ésser màgic ha acompanyat la mainadeta de primer i segon durant el curs, els ha escrit cartes i missatges a la pissarra, els ha acompanyat a les sortides...

És curiós el costum d'aquests personatges. Any darrere any no falten mai a la seva promesa. Solen presentar-se de forma sobtada (una aparició, vaja) durant les colònies de cycle inicial. De vegades dalt d'un arbre, de vegades des de dins d'una aixeta, de vegades venint des d'un bosc frondós i ombrívol. Curiosament tots són amics entre ells i, segons ens han dit durant tots aquests anys, es van rellevant i es van passant el tom de venir-nos a fer companyia a l'escola.

Són molt educats i educades, ens presenten els seus amics i ens expliquen històries de com els van conèixer o de com ha estat la seva vida. Tenen una vida dura, no us penseu pas. Pel que en sabem, tots són centenaris, han viscut molts i molts anys i sempre estudiant i viatjant. Estudien molt perquè tots volen saber de tot, quant més millor i viatjen perquè tan bon punt poden anar a aprendre alguna cosa amb algun savi...no s'ho pensen pas dues vegades, agafen l'escombra (l'escombra voladora, s'entén) o senzillament desapareixen per arribar encara que sigui a l'altra banda de món, o a un altre planeta, o dins de la Terra (que sí, que sí: després ja us explicaré la història de la fada Tosquigeta que vivia dins del volcà de la Crosa, a Vilobí).

N'hi ha d'una mica despistats, fins i tot. Una vegada, un

bruixot molt simpàtic que vam conèixer a can Toni Mola, el bruixot Cebalot, -no sabem si, a més a més, per culpa de que no s'hi veia prou bé - quan ens va venir a fer la primera visita, en va fer una de sonada: ens havia avisat que arribaria poc abans de plegar a les cinc, un divendres a la tarda. Com que són tan discrets no volia empipar-nos i havia decidit que, arribant justet, ens podria dir hola i els infants no perdrien gaire estona de classe. Però clar, tu diràs quina emoció, tornar a veure el nostre amic de colònies! Un bruixot no ve pas cada dia a visitar-nos a casa o l'escola. És molt emocionant, no ens podiem pas estar sentats a la cadira esperant tota la tarda sense pensar-hi de tant en tant i posar-nos una mica mica nerviosos. Fos com fos, va anar passant l'estona. I el bruixot no arribava, i no arribava, i no arribava. Què li havia passat? No en diuen mai, de mentides, ni gasten bromes pesades. Són molt serioses i seriosos amb això de les visites i els compromisos socials. Va tocar el timbre de sortir de l'escola... i ningú no en sabia res. Ens en vam anar el cap de setmana a casa amb el cor ben encogit. Què podia haver passat? Sense avisar, sense dir res... aï! Quin patir! El dilluns quan vam arribar, tampoc no el vam veure. Quin misteri! Feia poc que havíem començat la classe, i ens arriba a dalt la cuinera del menjador. -"Vine, vine, que et vull ensenyar una cosa". La cara la tenia de color ben vermell. Vaig baixar corrents pensant que no li hagués passat algun accident: remenar foc a la cuina té els seus perills. Però no es tractava de foc. Em fa anar fins a les neveres, m'obre una porta i em diu: -"Mira!" Vet aquí que dins de la nevera, ben adormit, hi teníem el savi Cebalot. El divendres havia calculat malament el lloc d'aterratge i havia anat a petar en una de les cambres fri-

gorífiques del menjador. Com que tot era fosc i se li havien trencat les ulleres (les duia rodonetes i petites, damunt del nas de pastanaga) no podia llegir cap encanteri per obrir la porta i de memòria no se n'hi acudí cap. Així doncs, per què posar-se nerviós? Ja l'obriren una estona o altra. Mentrestant, dormiria. I així ho va fer durant el cap de setmana, allà dins ben fresquet.

És ben cert que la seva manera d'entendre segons quines coses és ben especial. Això mateix de quedar-se gairebé tres dies dormint, no ens va semblar pas normal, a nosaltres, però és que elles i ells són diferents. Poden dormir tres dies seguits o passar-se llegint dos-cents anys. La fred de dins una nevera pot no importar-los com tampoc el calor que pugui fer dins de la xemeneia d'un volcà. Són d'una altra mena de ... carn?

Això, la veritat, és que tampoc ho sabem, si són de carn o de què estan fets. Tocar-los, tocar-los, no ho hem pogut fer mai. Ens sembla entendre que són invisibles, però perquè ens poguem fer una idea de com són en realitat, ens duen una mena de màscara que podem tenir a la classe, que ens fa companyia. És com aquell que té un retrat, una fotografia damunt de la tauleta. Sembla que si veus la cara de la gent, t'és més bo o més bonic de recordar. També així es fa més fàcil a la classe fer-nos la idea que encara que no els veiem, són per allà voltant i vigilant i ajudant-nos.

De vegades, tot d'una s'enfaden perquè hi ha massa cnts, massa soroll i se'n van o ens en fan alguna perquè quedi ben clar que massa soroll no els agrada ben gens. Més d'una vegada desapareix algun llibre, alguna carpeta, alguna fitxa. Quan passa això i tothom ho troba incompreensible (allò que sol passar: *"però...si eren aquí ara fa un moment!...però si jo ho he deixat damunt la taula!"*) quan

passa això és ben clar que, o bé el nostre bruixot té ganes de gresca, o bé algú l'ha fet enfadar i ens ho està fent notar. També, sobretot si estan de gresca, canvien les coses de lloc. Perdre'ns, perdre'ns, mai no ens han perdut res, només són bromes.

El que si que no és cap broma és que tenen la idea claríssima que tothom ha de saber llegir i escriure i amb lletra lligada. Són molt exigents: des dels primers dies que arriben a la classe de primer comencen a deixar missatges escrits i fan arribar cartes. Donen per entès que tothom els comprèn... i els esforços que tothom fa, per entendre'ls! I no us penseu pas que escriguin tres ratlletes, ah, no. Pàgines senceres. Vet aquí una de les raons de què les nenes i nens de primer i segon surtin tan espavilats, avui dia.

Tot el que escriuen sol ser de molt interès perquè encara que són exigents tampoc són injustos, procuren explicar coses que interessin a tots els infants de la classe. La Tosquigeta, posem-hi pel cas, ens va explicar la vida i miracles del drac que vivia dins de la xemeneia del volcà de la Crosa. És el darrer de tots els dracs que queden a tot Europa —i no sabem si arreu del món—. Aquest drac és amic seu i és molt vergonyós, poruc, tímid... i enorme! El fet és que ja no queden científics interessats en estudiar una bèstia d'aquestes característiques i no ho trobarieu pas en els llibres, tot el que nosaltres en sabem. I no només ho sabem perquè ens ho va escriure la Tosquigeta, sinó que ens el va presentar i tot. Quin esglai!, però quina emoció, també. No oblidarem mai cap de nosaltres la seva veu i les seves paraules.

I què en sabeu, vosaltres, de la feina que fan els animals del bosc i com se la reparteixen perquè tot funcioni com un rellotge? Nosaltres hem après que dins del bosc, encara que quan hi passegem sembla que tot està en calma i no hi ha ningú, només ho sembla. Hem conegut follets que hi viuen (alguns han tingut l'oportunitat de parlar amb ells!) i el bruixots i fades del bosc que tots aquests anys ens han acompanyat: les fades Escorça i Fangola, els bruixots Verdolaga i Ceballot, el follet Fulqueri, el geni oriental Mohamed Fepaps... ens han mostrat com el bon funcionament de boscos i prats es deu a la gran tasca organitzativa i gestora d'aquests màgics i savis amics nostres. Si una formiga es trenca una cama; si un conillet perd el seu cau; si una colobra no es pela a temps; si una cadenera no troba prou branquetes per acabar el seu niu; si un gripau malcarat busca raons a tots els veïns; si dues ratetes litiguen per la mateixa espiga de blat; si un roure fa massa ombra cap a un costat i oblida l'altre; si una romaguera estira les branques perquè s'hi enganxi la llebre que cada matí s'hi acostia; si la camamilla no deixa lloc al poniol... Qui se'n cuida, de posar pau? Qui vetlla per l'ordre i la calma? Quan es pateixen desgràcies com ara el terrible foc, qui organitza la fugida perquè tothom se'n surti sà i estalvi?

Tots nosaltres al Salvador Espriu tenim reposta a aquestes preguntes, però, i és més important, sabem que aquestes preguntes existeixen i que tenim amics que se les fan: són els nostres amics bruixes i bruixots. ■

Escola Salvador Espriu

Observacions metereològiques dels alumnes del CEIP Sant Iscle

En aquest segon número de la revista EL REC CLAR volem començar el nostre escrit agraint a l'APA del col·legi la remodelació del jardí que hi ha a l'entrada, que ha quedat molt bé.

Aprofitarem l'espai per presentar unes dades que han recollit els alumnes de 6è fent observacions metereològiques, gràcies a la caseta que tenim instal·lada a l'hort del Sr. Pozo (a qui estem molt reconeguts).

Les observacions abasten del 20 d'abril fins el 13 de maig, i al llarg d'aquests dies, com a dades més significatives de les temperatures, tenim que:

- La màxima es va produir el 12 de maig amb 27°C.
- La mínima va ser el 20 d'abril amb 0°C.
- La màxima oscil·lació tèrmica es va donar el 20 d'abril i va ser de 22°C.
- La mitjana de les màximes ha estat de 21'8°C.
- La mitjana de les mínimes ha estat de 6'1°C.
- La oscil·lació mitjana d'aquest període és de 15'7°C.

Ens hem preguntat quants litres d'aigua van caure en els 48'61 Km² del terme de Vidreres, considerant que va ploure uniformement, i el resultat és:

$$48'61 \text{ Km}^2 = 48.610.000 \text{ m}^2$$

$$48.610.000 \text{ m}^2 \times 33 \text{ l/m}^2 = 1.604.130.000 \text{ litres d'aigua.}$$

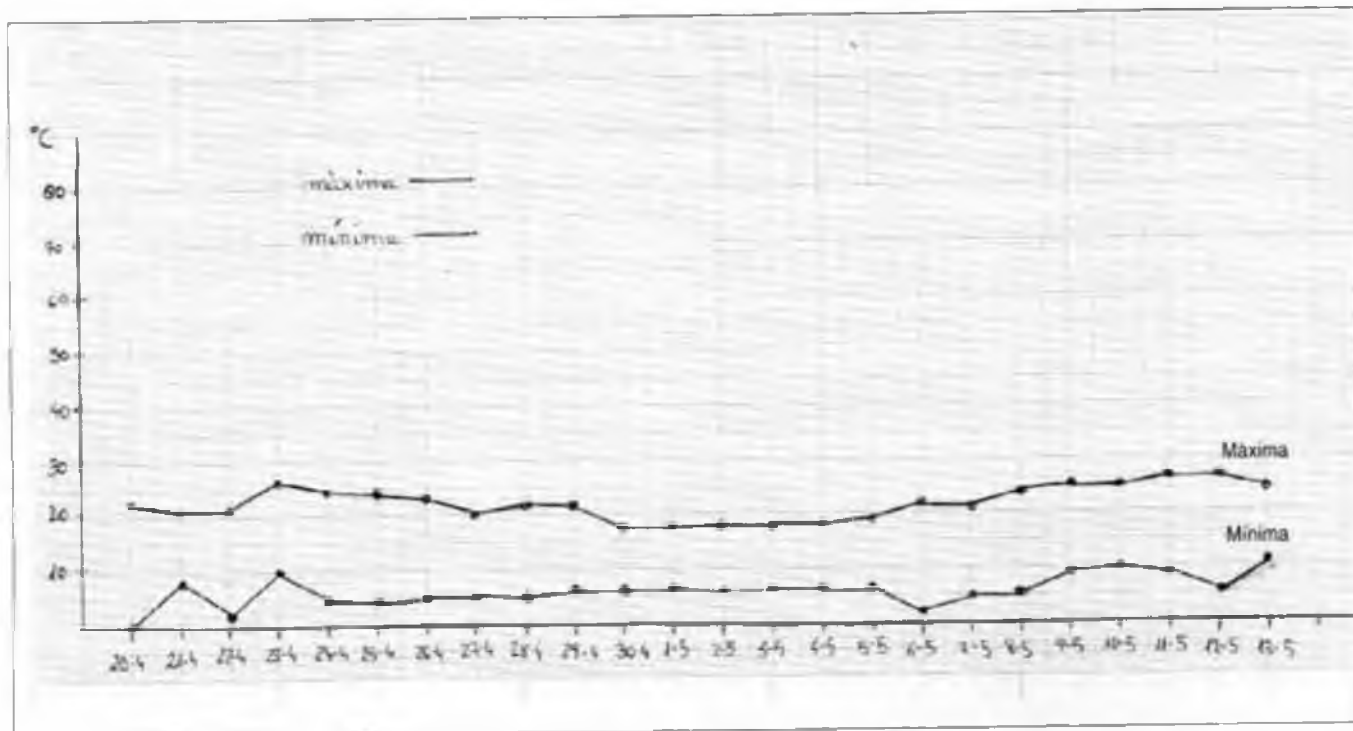
Amb un treball sobre el consum d'aigua vam trobar que de mitjana cada persona consumeix diàriament uns 200 litres, i hem volgut saber quants litres d'aigua necessita diàriament la població de Vidreres i surt:

$$4.330 \text{ habitants} \times 200 \text{ litres} = 866.000 \text{ litres diaris.}$$

Suposant que haguéssim pogut emmagatzemar l'aigua caiguda en el període que hem treballat, volem saber quant de temps tindriem cobertes les necessitats de la població, i ens ha sortit:

$$1.604.130.000 \text{ litres} : 866.000 \text{ l. dia} = 1.852'3 \text{ dies}$$

$$1.852'3 \text{ dies} : 365 = 5'07 \text{ anys}$$

Pel que fa a la pluja, la quantitat recollida al llarg d'aquests 24 dies ha estat de 33 litres per metre quadrat, repartits de la següent manera: 17'5 litres el 26 d'abril, 4 litres el 27 d'abril, 11 litres entre el 3 i el 4 de maig i 0'5 litres el 13 de maig.

A partir de les dades de la pluja caiguda hem fet uns exercicis matemàtics aplicats a la nostra població, i els números els hem trobat espectaculars i per això us els ensenyem.

Per tant, amb els 33 l/m² d'aigua caiguda entre els dies 20 d'abril i 13 de maig, suposant que poguéssim emmagatzemar l'aigua recollida en el terme, podríem cobrir les necessitats de la població durant 5 anys.

Malgrat els resultats d'aquestes qüestions, hem arribat a la conclusió que l'aigua és un bé escàs i que cal estalviar-la i no contaminar-la. ■

Brillant participació de l'IES Vidreres a la Final dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya, modalitat curses d'orientació

Alumnes participants en els JEEC-98, modalitat curses d'orientació.

Què són les curses d'orientació?

Les curses d'orientació són competicions atlètiques de camp a través, contrarellotge i sense itinerari prefixat, però amb l'obligació de passar per uns controls assenyalats en un mapa. Qui passa per tots els controls en menys temps, guanya.

L'orientació esportiva és un dels esports més integrals, de cos i de ment, i més formatius per als escolars i per això i per les seves altres virtuts cal que sigui considerat d'interès social.

Amb motiu de la diada de Sant Jordi, el nostre Institut, amb l'assessorament tècnic del Departament d'Educació Física, organitzà la 1a Cursa d'Orientació IES Vidreres 98 amb un gran èxit de participació: 270 alumnes, 13 ensenyants i 1 corredor d'èlit de la Lliga Nacional Catalana.

Amb els alumnes millors classificats s'organitzà un equip per representar a la comarca de la Selva a la Final dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya, modalitat curses d'orientació.

El passat dia 23 de maig se celebrà a Can Deu, Sabadell, aquesta Final, on participaren de forma molt brillant els alumnes de l'IES de Vidreres.

12 alumnes de l'IES de Vidreres i 3 de l'IES d'Hostalric varen aconseguir els següents llocs d'honor:

- **Campiona de Catalunya dels JEEC-98 de la categoria Cadet femenina:** l'alumna Pilar Fernández Batllósera de 4t d'ESO, IES Vidreres.

- **Campiona de Catalunya dels JEEC-98 de la categoria Infantil femenina:** l'alumna Marta Galicia Soriano de 1r d'ESO, IES Vidreres.
- **Subcampioni de Catalunya dels JEEC-98 de la categoria Infantil masculina:** l'alumne Jaume Call Quintana de 1r d'ESO, IES Vidreres.
- **Campions de Catalunya dels JEEC-98 de la categoria Infantil masculina per equips:** l'equip format pels alumnes Jaume Call Quintana, Jesús Masferrer Apancio, Albert Soler Gironès i Oriol Mora Clapès de 1r d'ESO, IES Vidreres.
- **Subcampions de Catalunya dels JEEC-98 de la categoria Infantil femenina per equips:** l'equip format per les alumnes Marta Galicia Soriano, Laura Puig Nualart, Anna Roca Abril i Maria José Martín Parra de 1r i 2n d'ESO, IES Vidreres.
- **Subcampions de Catalunya dels JEEC-98 de la categoria Cadet masculina per equips:** l'equip format pels alumnes Gerard Mosoll Vives, Albert Baixdench Martín, Blai Ramos i Jaume Fernández Pérez de 4t d'ESO, els tres primes de l'IES Hostalric i el quart de l'IES Vidreres.

A la categoria Infantil hi havia la possibilitat de participar en els **Campionats d'Espanya Escolars**, a celebrar a Múrcia, del 13 al 19 de juny. Els resultats de la Final varen donar aquest dret als Campions de Catalunya dels JEEC-98 de la categoria Infantil masculina per equips: Jaume Call, Albert Soler, Jesús Masferrer i Mario Mosoll, aquest últim en substitució d'Oriol Mora. ■

La consolidació de l'IES

A l'IES de Vidreres els alumnes poden estudiar tota l'ESO (de 1r a 4t) i el nou Batxillerat LOGSE amb 5 itineraris: Tecnològic, Ciències de la Salut, Ciències de la Natura, Humanitats i Ciències Socials.

El proper curs 1998-1999 hi haurà 41 professors i uns 450 alumnes matriculats. Malgrat tenir una ubicació provisional amb 10 mòduls prefabricats, té 27 aules. Disposa d'una aula d'electrònica, una de tecnologia (ATESO), 2 laboratoris (1 de física i química i 1 de biologia), 1 d'informàtica, 1 d'educació visual, 1 de música, 1 biblioteca, 1 per a desdoblaments i grups flexibles, 1 d'educació especial i laboratori fotogràfic i 16 aules destinades a classes.

Els alumnes d'ESO tenen 66 crèdits per trimestre (assignatures optatives) per poder triar i els de Batxillerat entre matèries optatives i de modalitat, 30. Tot això fa que les aules tinguin una ocupació d'un 100% al llarg de la setmana i que el centre hagi d'estar obert des de les 8'15 hores fins a les 18 hores, cada dia, excepte els divendres (fins a les 14 hores).

Els alumnes tenen com a primera llengua estrangera l'anglès. A partir de 1r d'ESO s'oferta com a segona llengua estrangera el francès. Al segon cicle (3r i 4t d'ESO) també poden triar l'alemany.

Com a curiositat, cada dia s'han de transportar 220 alumnes amb 4 rutes i 110 alumnes utilitzen diàriament el servei de menjador que es fa a l'escola Salvador Espriu.

Quan els alumnes comencen les classes, el 15 de setembre, troben els horaris i la programació i distribució de classes feta, però prèviament hi ha hagut un treball en equip de tots els professors distribuïts en seminaris, departaments i equips docents. ■

L'escola bressol com a pont entre l'univers infantil i el món social

«El nen ha de separar-se de la seva família per tenir un valor social».
(Freud)

Un nen està fet per circular socialment, per sortir de casa seva, no és per quedar tancat a casa, està fet per relacionar-se, però sol no ho pot fer. Situem a la família com a primer intermediari. Són els pares qui decideixen obrir la porta al món de la relació social.

L'escola bressol és una institució que permet la primera trobada amb «el social» i acull a l'infant en aquest **passatge** de la realitat familiar a una altra realitat, és a dir, possibilita la sortida de l'univers particular de cada nen.

Quan l'infant va a l'escola bressol cal un procés d'adaptació a aquest món més general que se li presenta, ell hi arriba amb la seva particularitat, la seva llei com a expressió de la seva **diferència**.

Parlem de període d'adaptació perquè no hi ha cap adquisició sense pèrdua, és a dir, cal una **separació** amb les regles de l'univers familiar.

És una possibilitat important en la vida d'un nen el que vagi a l'escola bressol per poder aprendre coses noves, per sentir noves satisfaccions, per despertar nous interessos.

L'escola bressol és un lloc diferent, és un altre element que també pot ajudar a canviar, a modificar, aquest univers particular.

Tanmateix, l'escola bressol facilita l'encontre amb els seus iguals, és a dir, els altres nens. Això suposarà, junts, aprendre una llei comuna. A casa les lleis eren individuals de cada

família. L'escola no és una família, cal una llei col·lectiva. Aquest aprenentatge és el precursor de la llei social, de la llei que funciona al carrer. ■

Centre de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç de Blanes

Llar d'Infants Municipal de Vidreres

Nens i nenes de la Llar d'Infants de Vidreres jugant amb sorra.

La interculturalització

Aquest any, l'Àrea de Serveis Socials de Vidreres ha començat un curs d'alfabetització adreçat a immigrants d'origen gambià. La iniciativa va néixer arran de l'interès d'un grup de dones gambianes, que ja havien començat l'alfabetització a l'Escola d'Adults de Lloret de Mar i que es varen veure obligades a traslladar-se a Vidreres, bàsicament per motius laborals.

Arran de la demanda, l'Ajuntament va enviar una circular als veïns del poble amb la finalitat d'aconseguir un

grup de voluntaris que col·laboressin a integrar i alfabetitzar les dones gambianes.

Ara, les classes funcionen regularment, les imparteixen sis professores i van adreçades a un grup constituït per 15 alumnes de nivells distints.

De moment és prematur avaluar si els objectius pretesos inicialment (alfabetització i integració) es van assolint. Esperem que un cop acabat el curs escolar l'equip de professores i alumnes ens en facin cinc cèntims. ■

L'escola dels anys 30

Alumnes que anaven a l'Escola Pública de Vidreres, que es trobava situada al carrer Ponent, l'any 1933. A cada costat de la fotografia hi apareixen els mestres. Lluís Sors, a l'esquerra, i Pere Tarrades, a la dreta.

Alumnes que anaven a l'Escola privada 'Fomento de la Enseñanza' de Vidreres, que estava situada al carrer de la Cellera, el mateix any 1933. El mestre, situat al mig de la darrera fila, era en Salvador Arnedina.

Els nostres carrers

Situem-nos en la confluència dels carrers Dolors, Santa Maria i Pau Casals, és en aquest punt on iniciarem un petit recorregut per un carrer del poble. Un cop situats seguirem el carrer Pau Casals fins a trobar-nos amb la carretera Costa Brava, la mateixa que fa cosa d'un mes va aparèixer plena de sotracs amb la finalitat que es circulés més a poc a poc. Val a dir que l'objectiu de la mesura el comparteixo plenament, però no així la forma com s'ha portat a terme. Com a conductor haig de reconèixer que l'existència d'aquests entrebancs a la circulació rodada em desesperen. No sóc cap especialista en trànsit ni en seguretat vial, però m'atreveixo a suggerir la col·locació de semàfors peatonals (aquests que es posen en vermell quan un peatò els prem, per tal de poder travessar la carretera), que encara podrien ésser més nombrosos que els sotracs existents pel moment.

M'he desviat un xic del tema, però un cop situats a l'alçada de la carretera, la creuem i seguim pel carrer Pau Casals, ara d'una sola direcció, fins al final d'aquest, que és on ens trobem amb la plaça de Lluís Companys i és on s'acaba el recorregut físic per un carrer que porta el nom d'un dels personatges més il·lustres de Catalunya.

Però tant el carrer com la plaça, a l'igual que altres espais del poble, tenen un element constantment present: el cotxe. És aquest vehicle el que ens mostra uns carrers i places totalment supeditats a les seves necessitats. Recordeu una de les festes més emblemàtiques del poble, la del Ranxo. Durant aquesta festa ens trobem la plaça, el carrer Pau Casals i adjacents plens de gom a gom i no semblen espais petits, tot i no ser espais amplíssims. Ara bé, anem a la plaça un dia qualsevol, veurem cotxes aparcats al voltant d'ella i l'espai peatonal reduït a la mínima expressió. És per això i pel fet que l'urbanisme ha d'estar al servei de l'home i la dona, no d'aquests dins un cotxe, que crec urgent redefinir els usos d'aquests carrers i places més centrals. Una redefinició que no pot ser altra que dotar-los d'un ús peatonal. El centre és una de les zones més comercials del poble i aquesta mesura no faria més que augmentar el seu poder d'atracció.

El carrer Pau Casals porta el nom del català més il·lustre i reconegut al llarg del planeta, músic i compositor, que va néixer al Vendrell el 1876 i morí a San Juan de Puerto Rico el 1973. Un virtuós del violoncel que a l'any 1899 sortí a tocar a l'exterior del país i triomfà allà on actuà. Al llarg de la seva vida va presentar el seu talent davant reis, presidents, plenaris de les Nacions Unides i un llarg etcètera, però tot això anava acompanyat de quelcom més: la seva bondat i humanitat.

Referent al seu art poc més puc afegir al que han dit els seus biògrafs i crítics. També, sempre recordaré uns parents de lluny que emigraren a Caracas el 1958 i escoltaren el mestre Casals al Centre Català d'aquella ciutat, només de recordar l'actuació s'emocionaren i acte seguit

explicaren l'enyorança de l'emigrant cap al seu país i com l'actuació de Pau Casals, amb el seu arranjament del Cant dels Ocells, els posà la pell de gallina i els retornà per uns moments a la seva estimada terra.

Una de les bones obres realitzades pel gran músic fou l'any 1920, quan tornà a Catalunya després de vint anys de gires pel món i constituí una agrupació simfònica de 88 músics, l'Orquestra Pau Casals, que va funcionar durant setze anys i tingué un déficit de quatre-cents mil dòlars els set primers anys, uns diners que foren pagats pel mateix músic. L'orquestra es convertí en una de les bones formacions europees i contribuï a l'honor de la ciutat de Barcelona. Entre els directors més notables de l'orquestra ens trobem amb Richard Strauss, Igor Stravinsky, Vincent d'Indy, Artur Honegger, Anton Webern, Otto Kemperer, Manuel de Falla, Enrique Fernández Arbós, Joan Lamote de Grignon, Lluís Millet i Arnold Schönberg.

A més de l'orquestra constituï l'Associació Obrera de Concerts, aquesta associació volia ser quelcom semblant als Cors de Clavé, però en el camp instrumental. L'Obrera de Concerts aviat disposà de local social propi i els germans Casals impulsaren l'Escola de Música de l'associació, on ensenyaren a mestres il·lustres. Aviat es creà una orquestra d'aficionats d'un nivell artístic insòlit en el nostre país. Aquesta associació tingué desenes de milers de membres.

La humanitat de Pau Casals també presentava altres facetes, el 1933 deixà de tocar a Alemanya per l'ascens al poder de les tesis nacionalsocialistes i el 1935 es negà a actuar a Itàlia com a símbol de protesta ètica contra el feixisme.

Amb la derrota de la República a mans del feixisme hispànic, el mestre s'identificà amb aquesta: «No oblidis mai la meua humil naixença i em sentiré sempre al costat del meu poble». Així s'inicia el seu exili a Prada, on el 1950 organitzà el Festival de Prada que dirigí personalment fins el 1966. Del seu exili a Puerto Rico (on viu els hiverns) en va quedar un altre Festival, un conservatori i una orquestra simfònica.

Pau Casals envià allà on anava un missatge de pau i la seva penúltima composició fou l'Himne a les Nacions Unides, estrenada l'any 1971 a la seu d'aquest organisme a Nova York. Un cop estrenada tocà en públic, després de molts anys «Una breu peça del folklore català que s'anomena El cant dels ocells. Els ocells quan són al cel, van cantant: «Peace, Peace, Peace» (Pau, Pau, Pau) i és una melodia que Bach, Beethoven i tots els grans haurien admirat i estimat. I, a més, neix de l'ànim del meu poble, Catalunya».

XXIII Fira de Tractoristes

Els dies 9 i 10 de maig va tenir lloc als Horts d'en Pere Pau la XXIII edició de la Fira de Tractoristes. Les portes es van obrir el dissabte a 2/4 de dues de la tarda i la Fira constava d'una exposició a dins del pavelló, on s'hi podia veure les empreses i entitats de Vidreres i també diferents parades de productes artesans i naturals. Hem de destacar l'estand del cisteller vidrerenc Enric Formiga, que com cada any va esgotar els cistells.

Cinc monogràfics acabaven de completar l'exposició emplaçada al pavelló: la història de la ràdio, del mataroni Francisco Jordan amb la col·laboració d'en Lluís Capallera (Pierre); el blat de moro, a càrrec d'en Salvi Mateu; les eines del camp, realitzada per en Pere Masuet i en Pere Tàpies amb la col·laboració d'en Silven Restudis (autor del cavall de fusta); l'exposició fotogràfica del Vidreres de mitjans de segle, a càrrec d'en Xavier Jorquera, i la mostra de la mel des de la seva formació fins a l'envasat, a càrrec de l'Àlex Girona, l'Albert Tort i en Jaume Roura.

A fora del pavelló hi havia la resta d'artesans i venedors, una exposició de tractors antics i nous i la mostra de bestiar equi del Centre Hípic Vidreres, en Francisco Garriga i en Josep Martorell; bestiar boví de Can Purcell, Can Ribas, Can Rigau, Can Magí i d'en Joan Colls; bestiar ovi d'en Viñolas de Vilobi i en Josep Miquela; bestiar porcí d'en Joan Colls; i l'aviram de Masnou de Santa Susanna.

La programació del dissabte va consistir en la volta amb tractor antic pels voltants de Vidreres, que van ser acompanyats per les garbes, els segadors i els grallers de Vidreres des de l'Ajuntament fins a la fira, on es va fer la primera part de la demostració del batre amb cavall.

El diumenge va començar amb l'esmorzar sota l'arbrada organitzat per en Josep Deulofeu, va continuar amb el Concurs de Tractoristes, que va comptar amb 39 participants, una picada de lesols, l'engrunada de blat de moro i l'elaboració del farro a càrrec d'en Pere

La trobada de tractors antics és un dels principals atractius de la Fira de Tractoristes de Vidreres (Foto: Estudi Albert)

Els cavalls van ser els protagonistes de diverses activitats de la Fira, com ara les exhibicions de batre a cavall, la doma i el concurs d'agility (Foto: La Fotografia)

Selva, en Lluís Busquets, en Lluís Batllósera, en Lluís Bas, en Pere Tarrés i en Jaume Massó. A l'interior del pavelló va tenir lloc la xerrada sobre les propietats terapèutiques de la mel i els productes agrícoles, a càrrec de la Silvia Cañas, a 2/4 de dues de la tarda. L'entrega, per part del nostre alcalde, dels premis del Concurs de Tractoristes; i a les dues una arrossada per llepar-s'hi els dits a càrrec d'en Joan Vila i l'Àngel Falguera.

A primera hora de la tarda hi va haver la demostració d'agility canina per part del Club d'Agility la Selva de Santa Coloma i el Concurs del bon ciutadà caní a càrrec de la Reial Societat Canina de Catalunya; es va acabar la demostració del batre amb cavall amb la confec-

ció d'un magnífic paller que va fer en Josep Costa.

I com a fi de festa, i organitzat per en Jaume Soler (Can Met), una demostració de doma en el transcurs de la qual es va ballar una sardana al voltant d'un cavall.

La Fira de Tractoristes va agafar força i comença a ésser, juntament amb el Ranxo i la Festa Major, una referència de l'activitat lúdica i cultural de Vidreres.

Volem aprofitar l'avinentesa per expressar el nostre agraïment a tota la gent que ens ha ajudat a fer possible aquesta fira amb la qual comptem tornar-nos a trobar l'any vinent per poder fer una fira encara millor. ■

La Comissió de Tractoristes

Els gegants i capgrossos de Vidreres a la vila gegantera: Anglès

Els gegants i capgrossos de Vidreres: l'Isclé, la Victòria, en Baldin, en Sidro i la Tecteta.

L'Isclé, la Victòria, en Baldin, en Sidro i la Tecteta, els gegants i capgrossos de Vidreres, van participar a bona part dels actes de la 6a Trobada de gegants, nans, capgrossos i grallers de les comarques gironines, que se celebrà a Anglès, Vila Gegantera 1998, del 5 al 7 de juny.

La Colla Gegantera de Vidreres va anar a Anglès dissabte al matí per plantar. El mateix dia a la tarda i l'endemà ja van participar a diferents actes, com ara tallers i cercaviles.

La Trobada es va iniciar divendres a la tarda amb la inauguració de l'exposició «Els Gegants de Catalunya» i del concurs de fotografia «El Món Geganter», va continuar amb la xerrada «Gegants i festa», a càrrec d'Amadeu Carbó, i l'acte de lliurament de premis del concurs de fotografia, i va finalitzar amb un ball a la carpa amenitzat per la *Salseta del Poble Sec*.

L'endemà, dissabte 6 de juny, al llarg del matí es va dur a terme la 12a edició de la Botiga al Carrer, la 6a Fira d'Artesania i la 3a Fira de Dibuix i Pintura, actes que van comptar amb animació a càrrec del grup *La Trup*. A la tarda hi hagué Plantada de Gegants, tallers de ball de gegants, danses tradicionals, tècniques d'animació, xanques, grallers i percussió, Cercavila de Gegants, Ball de Gegants i Concert de Gralla i ball tradicional a càrrec de membres del grup *Clau de Lluna*. Al vespre es va fer el Sopar de Germanor per a les 35 colles participants i després hi hagué Teatre, amb la representació de l'obra «Picnic» a càrrec del grup *Preterit Perfecte*, Correfoc, amb *La Trup*, i,

finalment, Concert de Rock amb els grups *Kitsch*, *Petit Fours*, *Xacam*, *Akita* i *Inspids*.

El darrer dia, el diumenge, es va tornar a celebrar, durant tot el dia, la 12a edició de la Botiga al Carrer, la 6a Fira d'Artesania i la 3a Fira de Dibuix i Pintura. Al matí va haver-hi Plantada de Gegants, Xocolatada Popular i exhibició de Gralla i Ball de Gegants; i al migdia es va fer una Concentració i Cercavila de Gegants, seguida de la inauguració d'un monument dedicat al món geganter de l'artista Adrià Creus i de diferents parlaments, a més de l'estrena de la sardana «Anglès, Vila Gegantera» del compositor Tomàs Gil i Membrado. ■

Festes de Mas Flassià

ASSOCIACIÓ DE FESTES "MAS FLASSIÀ" VIDRERES

Agrupació de MIL PESSICERS
per l'organització de la
FESTA DEL TERCER
CAP DE SETMANA - JULIOL '98

Com ja ve essent habitual, el tercer cap de setmana de juliol, el barri de Mas Flassià celebra la seva festa. Fa cinc anys es va constituir una Comissió, que és l'encarregada d'organitzar les activitats i tots els veïns col·laboren amb una petita aportació econòmica.

Els actes que enguany tindran lloc els dies 18 i 19 de juliol es faran al Parc Municipal de Mas Flassià i aniran a càrrec del conjunt *El Carrilet*. Tots els actes seran gratuïts i hi haurà cadires per als qui ho desitgin.

El programa de la Festa d'enguany serà el següent:

Dissabte, dia 18 de juliol

- A les 6 de la tarda: **Jocs infantils**
- A les 8 de la tarda: **Xocolatada per a la mainada**
- A 2/4 de 10 de la nit: **Sopar de germanor, al voltant de la plaça del Parc**
- Seguidament: **Ball amb el conjunt El Carrilet**

Diumenge, 19 de juliol

- A 2/4 de 8 de la tarda: **Ball de vetlla i fi de festa**

El curset de sardanes

En altres temps la gent es movia per altres motivacions. il·lusions, diversions..., però, en les festes sempre hi havia un referent: la sardana.

Quan es tocaven sardanes tothom les sabia ballar, les places s'omplien amb les rotllanes, donant un to festiu a la ballada. Avui en dia, per «sort» o desgràcia, tot això ha canviat, quan es fan ballades sempre són o som els mateixos, es nota una falta d'interès, sobretot en la gent jove. Així, un dels objectius de l'Agrupació és apropar la sardana i el seu món a totes aquelles persones que en tenen poc coneixement. Per aquest motiu, cada estiu l'Agrupació organitza un **curset per aprendre a ballar sardanes**. Aquest curset es realitza cada dimarts i dijous de nou a deu del vespre durant els mesos de juliol i agost.

Des d'aquí convidem a tots aquells que vulguin aprendre a ballar sardanes a venir el proper 2 de juliol a la Pista del Casino «La Unió», només cal que porteu il·lusió i interès per aprendre'n.

Aprofitem l'avinentsa per expressar el nostre agraïment a tots els voluntaris que ens ajuden a dur a terme aquesta tasca.

Us esperem, fins aviat. ●

Agrupació Sardanista «Bella Dansa»

Espectacle de dansa al Casino "La Unió"

El grup de ball Studio de Vidreres va estrenar el passat diumenge 26 d'abril en el teatre municipal Casino «La Unió» un espectacle de dansa que, amb el títol «Tango Suite», està dedicat exclusivament al tango argentí. L'obra es va tornar a representar el dia 9 de maig i ambdues funcions van comptar amb un nombre públic desitjós de contemplar aquesta dansa argentina.

La representació consta d'una part ballada de 15 tangos i milongas i, paral·lelament, una de les integrants del grup, en el paper de narradora, explica una petita història del tango en el temps, una forma d'integrar encara més la dansa amb l'espectador.

El grup de ball Studio de Vidreres està integrat per nou membres, 7 ballarines i 2 ballarins, que van demostrar el seu bon fer en l'art de Tersicore. Concretament, els noms dels membres del grup són: Carmen, Yolanda, M. del Mar, Misoli, Mari Tere, Carme, Susanna, Jordi i Joan.

Ballarins del grup Studio en plena representació de l'espectacle «Tango Suite».

L'espectacle va resultar molt vistós, ja que el vestuari, luxós i de bon gust, va posar la nota de color i ambientació a l'escena.

La coreografia i la direcció va anar a càrrec d'en Joan Gras, professor de ball i director del grup, que va agrair l'esforç dels ballarins i la col·laboració de la Junta del Casino «La Unió», tant per la organització com per la seva ajuda en qüestions tècniques, com la il·luminació i sonorització de l'espectacle.

Fins a una propera representació. ●

Joan P. Gras

Club Olímpic Vidreres

L'últim trimestre ha resultat positiu per al Club Olímpic Vidreres, ja que s'han superat tres rècords del club: Josep Adroguer, reincorporat novament a l'atletisme, ha aconseguit les millors marques en salt de perxa (3m, 20 cm.) i de llançament de disc (29 m, 61 cm.) i Jordi Vadillo la de 3.000 metres lliures, situant-la en 9' i 14".

D'altra banda, cal destacar el paper dels atletes integrats dins la selecció de la Selva, ja que han format la base d'aquesta unió comarcal. L'equip femení manté la primera posició en el seu grup de la Lliga Catalana, mentre que l'equip masculí ha acabat ja en la setena posició.

En la categoria cadet, la més destacada del club, són remarcables les marques de Pau Sarsanedas (2' 43" en 1.000 m. ll.), Bàrbara Ramon (10' 51" en 3.000 m. ll.), Glòria Clopés (18' 20" en 3.000 m. m.), Fátima Bouamri (50" 2 en 300 m. t.) i Dolors Sàenz (1m, 59 cm. en salt d'alçada i 10m, 35 cm. en triple salt), que els ha servit de passaport per participar en les eliminatòries del Campionat de Catalunya, en què tots ells van aconseguir la classificació per a la gran final.

No s'han d'oblidar les mentones marques de Xavier Canyet (1m, 70 cm. en salt d'alçada) i David Gutiérrez (9' 51" en 3.000 m. ll.), que no van poder participar a les eliminatòries per diferents motius.

Cal esmentar també el temps d'1 hora i 28 minuts que Anna Tena va realitzar en la mitja maratón de Banyoles. Gemma Masnou, en un mal dia, va quedar onzena en el Campionat d'Espanya de Cros, lloc que no li va permetre, malauradament, viatjar al Marroc, on es va celebrar el Campionat del Món. En aquests moments, l'atleta vidrerenc està preparant els campionats d'Espanya de pista.

Per acabar, recordem l'assistència de Dolors Sàenz i Bàrbara Ramon en el Campionat d'Espanya de pista coberta, on no van poder classificar-se per a la final, però els va servir per adquirir l'experiència necessària per poder millorar les seves posicions el proper any. ■

Atletes del Club Olímpic Vidreres

Activitats de l'estiu-98 del Club Ciclista i el Grup Excursionista

El diumenge dia 14 de juny, el Club Ciclista i el Grup Excursionista de Vidreres van organitzar una sortida de tot el dia a Espinavell. Els participants, que van anar amb cotxes particulars, van sortir a les 6 del matí del bar «El Portal» i van haver d'emportar-se tant el dinar com l'esmorzar.

El Club Ciclista i el Grup Excursionista tenen previst realitzar diverses activitats durant els mesos de juliol, agost i setembre. Així, hi ha programades dues sortides per als diumenges dies 5 i 26 de juliol; la primera d'elles, una excursió a la Pica del Canigó i la segona, la travessa Eyne-Núria-Queralbs. En tots dos casos se sortirà del bar «El Portal» a les 5 del matí i els participants a la travessa aniran amb autocar.

Per al mes d'agost s'ha programat una excursió de dos dies a la Catalunya Nord que es durà a terme el cap de setmana del 14 i 15. També se sortirà a les 5 del matí del bar «El Portal» i, entre d'altres indrets, es preveu visitar el Llac de Boullouses, la Tour Carlit, els Estanys de Lannoux i el Pic Carlit.

El dia 5 de setembre, en el marc de la Festa Major, se celebrara la cursa ciclista infantil de la Copa Generalitat, els participants de la qual hauran de fer el circuit

urbà Mas Flassià. El diumenge dia 20 es durà a terme la XIV Marxa Cicloturista Vila de Vidreres, que consistirà en un recorregut de 95 quilòmetres passant per Santa Coloma, Anglès, Sant Hilari, Hostalric i Vidreres. Per acabar, el diumenge 27, es farà la Pujada al Puigmal i els participants, que faran la ruta Fontalba-Puigmal-Núria-Fontalba, es desplaçaran en cotxes particulars i hauran d'emportar-se l'esmorzar i el dinar. ■

Membres del Grup Excursionista a la pica del Puigmal

Corredors del Club Esportiu Les Rabasses de Vidreres (Foto: La Fotografia)

Club Esportiu Les Rabasses de Vidreres

La novena edició del trofeu Caixa de Girona, el circuit de BTT més prestigiós de Catalunya, és l'objectiu més destacable d'un club que ha estat creat aquest any per uns corredors que van considerar positiu endegar un nou projecte per donar al ciclisme de Vidreres una vessant més dinàmica: incentivant als amants de l'esport la pràctica d'aquesta especialitat que afavoreix tant la competició com les sortides en un entorn tan privilegiat com el que ens envolta.

Aquest és un esport jove que conté grans dosis d'aventura, bellesa i espectacularitat, que observa com a l'interior de cada corredor s'hi amaga el testimoni d'una afició popular que permet apropar la gent a la natura, endinsant-los pels llocs més desconeguts de les nostres contrades, lluny de massificacions, gaudint de la gent, l'esport i de la naturalesa en el seu estat més pur.

Els corredors són els que vesteixen d'identitat pròpia la realitat esportiva d'un club, massa jove per projectar-se a partir del seu passat i extraordinàriament diversa per poder definir en una sola direcció totes les seves activitats. I és precisament aquesta diversitat la clau de l'enriquiment humà d'un club que pretén ser aglutinador i promotor d'una afició que tothom pot gaudir al nivell desitjat.

Actualment aquest club consta de 21 socis, dels quals la majoria són corredors que participen en curses de tipus molt variat.

Aquesta temporada la van iniciar amb la duatló de

Vallromanes, prova en què, d'un total de més de 300 corredors, en Joan Massó va quedar 28è, en Lluís Julià 43è i l'Antoni Becerra 61è. Cal ressaltar el tercer lloc de Pilar Guich dins de la seva categoria.

L'empenta esportiva dels corredors els ha portat a disputar curses en altres nivells, com els duríssims 100 Km, en BTT de Sant Hilari, en què Lluís Julià va aconseguir un meritori 36è lloc d'entre aproximadament 300 corredors. També cal citar la participació d'Àngel Guich i Joan Massó en la Copa Catalana de BTT i de l'Agustín León en la Copa Girona, a més de la representació de diversos corredors en les rutes gironines de BTT.

Però és evident que són les curses del trofeu Caixa de Girona l'ànima de les activitats del club. Tot i que encara no ha acabat aquesta competició, podem destacar alguns resultats provisionals com el 16è lloc d'Àngel Guich en la categoria Sub23, el 20è lloc d'en Lluís Julià i el 27è d'en Joan Massó en la categoria Màster 30 i, finalment, el 5è lloc d'Agustín León en la categoria Màster 40.

Finalment, ens complauria agrair l'esforç i l'entusiasme dels socis fundadors i de tots aquells que han donat el seu suport, d'entre els quals destacariem, per una banda, els esponsors Motos Miki, Cicles A. Doltra, Tallers Presas, S.A. i Ormetal, i per l'altra, la col·laboració del metge del CAP Àngel Teixidor. ■

Club Esportiu Les Rabasses

Club Escola de Futbol Vidrerenca

El Club Escola de Futbol Vidrerenca (EFV) va participar en el Torneig «Ximo Valero» de futbol 7 Benjamí, que es va celebrar al poble valencià de Cartet els dies 14 i 15 de març. Van jugar-hi dos equips:

- **El Benjamí A**, entrenat per Xavier Trull, i format pels jugadors Arnau Sureda, David Vera, Rafel Agües, Norman Gabarrón, Xavier Martínez, Jaume Mercader, Sito Oliver, Albert Tarrés, Marc Vilà, Jordi Puntí, Sergi Puig i Queco.
- **El Benjamí B**, amb l'entrenador Carles Castells, i els jugadors David Boada, Jordi Tosca, Ferran Pagès, Francesc Puntí, Ezequiel Gil, Pau Hermoso, Eric Pozuelo, Albert Puntí, Gabriel i Miquel Agües, Lluís Torralbo i Edgar Moreno.

Jugadors de l'Escola de Futbol Vidrerenca que van anar al camp del Barça el diumenge 22 de març.

Cal remarcar que entre nens i pares eren 64 persones i que uns dies després vam rebre la felicitació per part dels organitzadors del Torneig pel bon comportament que van tenir els nens durant l'estada a Cartet.

El diumenge 22 de març es va fer una sortida, juntament amb la Penya Blaugrana de Vidreres, al camp del Barça per veure el partit de lliga entre els equips F.C.

Els equips Benjamí A i B amb els seus respectius entrenadors.

Barcelona - At. Bilbao. Aquesta sortida va ser per als equips d'alevins, infantils, cadets i juvenils de l'escola.

Un cop finalitzada la lliga, els nostres equips han assolit les següents classificacions:

- **Aleví**, 2a posició.
- **Infantil**, 3a posició.
- **Cadet**, 5a posició.
- **Juvenil**, 2a posició.

Els benjamins A, B i C estan participant a la segona volta de la lliga amb molts bons resultats fins ara.

La Junta de l'EFV va preparar també un Torneig a Andorra que se celebra del 5 al 7 de juny i en el qual van participar els equips d'alevins, infantils i cadets.

Finalment, cal assenyalar que el 12 de juny es va fer el sopar de fi de temporada i dos dies més tard, el 14 de juny, es va dur a terme la festa de cloenda de l'Escola de Futbol Vidrerenca, una gran festa de l'esport en la qual tots els nostres equips van jugar contra un club forani.

Escola de Futbol Vidrerenca

CONSTRUCCIONS
LLUÍS VILA

Josep Pla, 43 - Tel. 972 85 04 69
"UrbMas Flassià" - VIDRERES

CATALANA
OCCIDENT

Asseguradors des de 1864

AGENT A VIDRERES

CARME BURJACHS MASFERRER

C/ Costa Brava, 204
Telefon 972 85 10 00
VIDRERES

PER A VIURE AMB AVANTATGE

Isaac Pons, un trialero precoç

El vidrerenc Isaac Pons, d'11 anys d'edat, és un apassionat de les motos de trial, afeció que li ve des que era un marrec, tal com ho prova el fet que en comptes de mirar dibuixos animats es dedicava a visionar reportatges sobre aquest esport.

Des que l'any 1993, els Reis Mags de l'Orient, van regalar-li la seva primera moto, participa en el campionat de Catalunya de Trial per a nens, competició on té un palmarès impressionant. En la categoria Aleví A va quedar 11è el 1993 (el primer any que competia), 3r el 1994 i 1r el 1995 i el 1996, i en la categoria Juvenil va classificar-se 2n el 1997, resultat aquest que va sorprendre a tothom perquè, a més de ser el participant més jove de la categoria, era el seu primer any i només va quedar a un punt del primer classificat.

Enguany, en el seu segon any de juvenil, continua la seva exitosa carrera, ja que, a falta de disputar 5 curses per acabar el campionat, ha guanyat totes les proves que s'han celebrat durant el 1998. Precisament aquest any ha entrat a formar part de l'equip «Zona Zero», que té 12 corredors més que competeixen en proves locals i nacionals. L'Isaac és el membre més jove de l'equip i, per la seva edat, fins l'any vinent no podrà competir fora de Catalunya.

A més de practicar el trial sempre que pot -a casa seva diuen que mai no en té prou-, que sempre troba que li falta temps per entrenar-se més, tot i que arriba a esgotar els motxillers, l'Isaac Pons també estudia -enguany 6è de Primària- amb afició, ja que aquesta és l'única condició que li han posat els seus pares per seguir amb les motos.

Admirador incondicional del nostre gran campió de l'especialitat, Jordi Tarrés, aquest jove vidrerenc resumeix així la seva brillant carrera esportiva:

«El 1993, pels Reis, em varen regalar la meua primera moto: vaig esclatar d'alegria i emoció. La vaig engegar i la vaig provar, era fantàstic!». Després tot va ser entrenar i

L'Isaac Pons practica el trial des de l'any 1993

entrenar sense parar i el primer any vaig quedar 11è. lloc que per a mi va ser tot un èxit i em va fer estar molt content perquè era el primer any.

El segon any vaig quedar 3r. El tercer ja vaig ésser més competitiu i els esforços dels dos primers anys es van posar a prova i vaig acabar en el 1r lloc amb un gran avantatge sobre el segon classificat.

El quart any les primeres carreres van anar molt bé, però a l'estiu ja entrenava amb la moto nova, amb la qual correnia l'any vinent, i això em va distorsionar una mica i fins l'última hora no es va decidir si guanyava o perdia. La intriga va arribar fins el final i vaig quedar en 1r lloc.

El cinquè any vaig saltar dues categories. En aquest cas no en vaig sortir gaire ben parat: vaig quedar en 2n lloc. Ara, aquest any 1998, he començat molt fort i ja porto guanyades totes les curses que he corregut.

Però tot això no es deu només al meu esforç, sinó que també es deu a l'esforç de dues grans persones que m'han ajudat, el meu pare, que va ser qui em va comprar la meua primera moto, i en Joan Fernández, que és un gran motxiller i mecànic per a mi. Sense el seu ajut no hauria pogut aconseguir-ho.»

Des d'aquest any 1998 forma part de l'equip «Zona Zero»

Sortida d'una de les curses del VIII Moto Cross Vidreres

VIII Moto Cross Vidreres

El diumenge 22 de març es va celebrar a Vidreres el VIII Moto Cross Vidreres, puntuable per al Campionat Provincial.

La prova, organitzada pels Amics de la Moto, es va córrer en les categories de senyors, juniors, veterans, cadets i 4 temps.

La primera de les curses es va iniciar a les 10 del matí i des d'una hora abans els participants van poder entrenar-se en el circuit on es va desenvolupar la prova. ■

Els pilots en plena cursa

Open Vila de Vidreres d'aeromodelisme

Els dies 11 i 12 d'abril es va celebrar el VII Open Internacional Vila de Vidreres d'Aeromodelisme, puntuable per a la Copa del Món.

La prova constava de tres modalitats -F2A (velocitat), F2B (acrobàcia) i F2C (curses)- i la majoria dels participants eren francesos, tot i que també hi havia molts catalans i portuguesos.

En la modalitat F2A va resultar guanyador en Lluís Parramon, amb una velocitat de 28772 Km/h, i en la d'acrobàcia els clars dominadors van ser els pilots francesos, que van ocupar les primeres places, mentre Juan

Bermejo i Ramon Fernández, acròbates del Club Olímpic Vidreres, van quedar 7è i 14è, respectivament.

En les curses hi havia dues modalitats, *racers* (iniciació) i FAI. En la primera el domini va ser totalment francès i els equips del Club Olímpic Vidreres Grimal-Falgueras, Figueras-Mata i Pastor-Gràcia van ocupar els llocs 5è, 6è i 7è, respectivament. La categoria FAI va guanyar-la l'equip del Club Olímpic Vidreres Mata-Pastor i també van classificar-se per a la final els equips Gilbert-Gilbert i Surugue-Surugue. ■

XV Copa Girona, VIII Trofeu Ajuntament de Vidreres de Ciclisme

Amb la participació de 153 corredors es va celebrar el VIII Trofeu Ajuntament de Vidreres de la Copa Girona de Ciclisme. La prova, organitzada pel C.C. Vidreres, consistia en un recorregut de 95 quilòmetres amb la pujada a l'alt de Sant Hilari i es va córrer a una velocitat mitjana de 39'500 Km/h.

Malgrat els 25 quilòmetres de la pujada d'Anglès a Sant Hilari, 50 corredors van coronar el cim agrupats; la baixada per Arbúcies va ésser molt ràpida i el corredor de Blanes Josep Bosch es va fracturar la clavicula en una caiguda. Finalment, el corredor del Girona-Homs, Francesc Quiñones, es va escapar del grup passat Hostalric i va arribar a la línia d'arribada de meta amb 29' d'avantatge sobre el seu immediat perseguidor.

La classificació general de la prova va ser la següent: 1- Francesc Quiñones (Girona-Homs, 2h 25' 18"), 2- David de Pablo (Tedesan, a 20", va ser el primer classificat Sub-23), 3- Innocenci Ranz (Bici-Esteve, a 22", va ser el primer classificat Máster-30), 4- Xavier Bultiña (Tedesan, m.t.), 5- Xavier Estanga (Haribo, m.t.), 6- Dani Vancells (Girona-Homs, m.t.), 7- J. Antoni Galea (Guixols, m.t.), 8- M. Angel López (Tedesan, m.t.), 9- Francesc Vergé (Guixols, m.t.),

10- Salvador Vizcaino (Bonavista, m.t.), 11- Amat Artigas (Guixols, m.t.), 12- Actavo Fontané (Olot, m.t.), 13- Enric Graboleda (Tecnobicic, m.t.), 14- Ramon Coromines (Vic, m.t.), 15- Pere Servià (Palafrugell, m.t.). La primera dona va ser l'Eva Clop, de l'Escala, que va fer un temps de 2h 29' 40" i en Manel López va ser el primer classificat Máster-50 amb un temps de 2h 35' 25".

Escola de Bàsquet Sporting Caulès

Tal com us informàvem en el número anterior d'EL REC CLAR, l'Sporting Caulès ha decidit crear una escola de bàsquet per oferir als nens i nenes de Vidreres l'oportunitat de jugar i gaudir d'aquest esport.

Ara ja podem avançar-vos que el curs de minibàsquet es durà a terme al pavelló poliesportiu municipal des del mes d'octubre de 1998 al mes de maig de 1999 i que els monitors seran jugadors en actiu de la Secció de Bàsquet de l'Sporting Caulès.

L'horari encara no és definitiu, però les classes es faran dos dies per setmana a les tardes o els dissabtes al matí en sessions d'una hora, segons informa l'Sporting Caulès, que indica que la quota mensual serà d'aproximadament 1.000 pessetes.

Les persones interessades en apuntar els seus fills en aquest curs, que permetrà que s'ho passin bé mentre es formen com a esportistes, han d'omplir el full de preinscripció que s'ha editat amb aquesta finalitat i fer-lo arribar a l'Sporting Caulès.

ESCOLA DE
BÀSQUET
SPORTING
CAULÈS

Guanyadors de la categoria Júnior de la cursa de Vidreres de la Copa Girona: 1- Vancells (Girona-Homs), 2n i 3r, Córdoba i Ramirez (J.K. Rustic Bisbal).

Portada del full de preinscripció en el curs de minibàsquet, del qual en facilita tota la informació.

Jugadors del Bàsquet Sporting Caulès (Foto Estudi Albert)

Bàsquet Sporting Caulès

L'equip sènior del Bàsquet Sporting Caulès, entrenat per Jordi Campmajó, va quedar 2n en el play-off de la categoria 3a A, en la qual va haver de jugar amb els equips de la Celler, Sant Esteve de Palautordera i Torroella. Aquest resultat permet que l'equip pugi de categoria i que, per tant, jugui a 3a Preferent.

Cal destacar que el jugador de l'equip, Enric Rosell, va

ser el màxim anotador de la categoria de tota la província de Girona.

Per la seva part, l'equip Sub-22, entrenat també per en Jordi Campmajó, va quedar 1r de grup a la lliga, classificació que li va permetre jugar la fase final amb l'Arbúcies i el Maçanet i en la qual va quedar 3r.

Sporting Caulès, secció futbol

L'equip de futbol de l'Sporting Caulès va acabar la temporada el passat diumenge 24 de maig amb una victòria sobre el Maià C.F. i, al final, ha quedat classificat a la meitat de la taula.

Ara, la voluntat prioritària del Club és arribar a un acord de col·laboració amb l'Escola de Futbol Base Vidrerenc per així poder donar sortida a les joves promeses del poble quan acabin de juvenils.

Un acord d'aquest tipus ajudarà a fer realitat un únic futbol vidrerenc amb jugadors amateurs i de casa, de moment amb l'objectiu de mantenir-se a la categoria i aprofitar quan surti una bona fornada de jugadors juvenils (molt aviat) per fer una bona campanya i pensar en l'ascens.

Si entre tots plegats col·laborem, molt aviat podríem fer realitat el vell somni de tenir un equip vidrerenc a 1a Regional, un equip integrat exclusivament per gent de casa que combinaria la veterania d'ara amb aquestes joves promeses que pugen amb molta força.

D'altra banda, s'estan realitzant esforços per tomar a tenir un equip de futbol femení que representi el nostre poble. De moment ja hi ha un equip que ha començat

a jugar la lliga de futbol sala femení i que, molt probablement sota la direcció d'en Vicenç Fernández i l'Oscar Prieto, esdevindrà un equip de futbol femení per a la temporada 98-99.

Per altra part, la festa de final de temporada va celebrar-se el 30 de maig a la seu del club amb un sopar i l'actuació musical del conjunt *Casablanca*. Aquesta festa va servir per acomiadar a la Junta Directiva presidida per Lluís Campmajó i donar la benvinguda a la nova junta que regirà els destins del club els propers quatre anys.

Durant el transcurs de la festa es va expressar l'agraïment públic a les persones que havien destacat en alguna de les activitats que organitza el club al llarg de la temporada i que van ser les següents:

- Enric Gual, Fàtima Deulofeu i Jordi Jové, per la direcció del *show* de Carnaval.
- Jordi Campmajó, entrenador dels equips de bàsquet.
- Pere Julià, porter de l'equip de futbol.
- Mercè Riera, direcció de la secció de bàsquet.

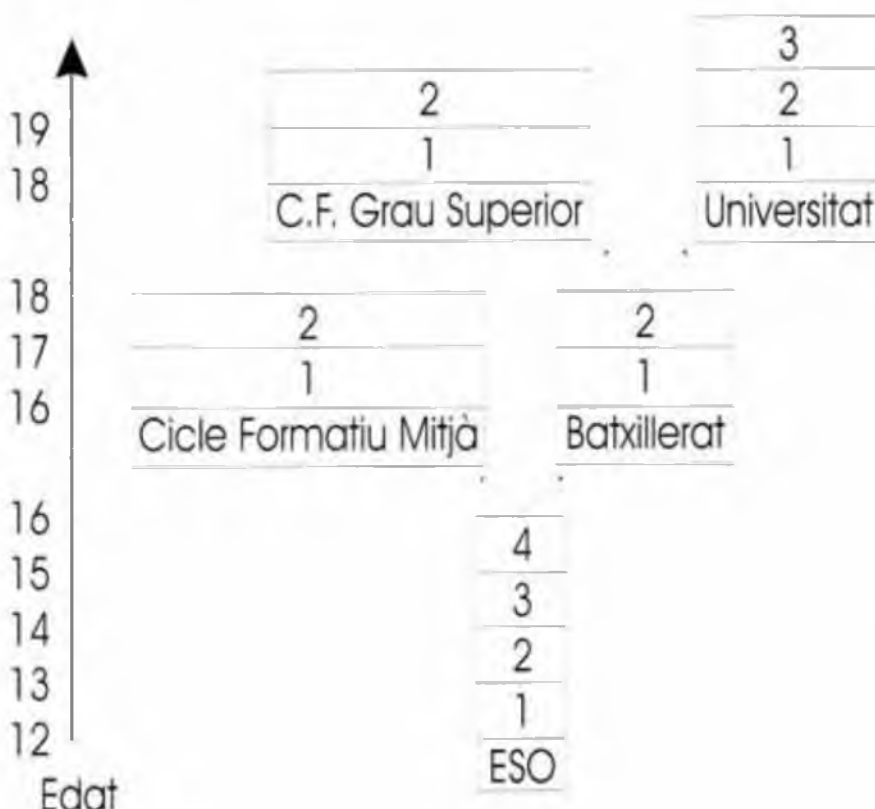
Sporting Caulès, secció futbol

Ens convenç la Reforma Educativa? (II)

En el número 1 de *EL REC CLAR* es va iniciar una anàlisi sobre les noves aportacions de la Reforma Educativa. Específicament es va valorar l'allargament de l'ensenyament obligatori. Aquest aspecte forma part d'una de les novetats que aporta el nou sistema educatiu. En aquest segon article aprofundiré en un millor coneixement dels diversos factors que caracteritzen aquesta reforma educativa i els agruparé en els següents nivells:

1- A nivell de sistema educatiu

L'organització del nou sistema educatiu es pot entendre en el següent esquema:

D'aquest diagrama se'n desprenen els següents aspectes:

a) Allargament de l'ensenyament obligatori fins als 16 anys (com he dit, ja analitzat en el primer número de la revista).

b) Formació Professional Específica dividida en dos blocs:

b.1- Els Cicles Formatius de Grau Mitjà. S'hi pot accedir si un alumne s'ha graduat en ESO.

b.2- Els Cicles Formatius de Grau Superior. S'hi pot accedir si un alumne ha superat el batxillerat.

perior, només hi ha matèries pròpies de l'especialitat: no, en canvi, com fins ara, matèries instrumentals com llengua, matemàtiques, etc.

* No hi ha connexió directa entre els cicles formatius de grau mitjà i els de grau superior.

c) El nou Batxillerat de dos anys de durada i les següents modalitats:

- Arts
- Ciències de la naturalesa i de la salut
- Humanitats i ciències socials
- Tecnologia

Aquest batxillerat ofereix un ventall molt més ampli de possibilitats formatives que l'anterior. En són un exemple els nous batxillerats artístic i tecnològic.

2- A nivell organitzatiu

Aquest és un dels aspectes més positius de la Reforma Educativa que, possiblement, no arriben al coneixement de les famílies, però que, en canvi, ha estat un veritable revulsiu en els instituts. Exposaré a continuació alguns d'aquests aspectes, que, tot i que poden semblar obvis i lògics, no ho eren en l'antic sistema, i que només el podem trobar en alguns instituts que necessitaven introduir-los a canvi de refer tot un sistema organitzatiu i d'esquenes a l'Administració:

* El nombre d'alumnes per aula no és superior a 30. En alguns casos (els crèdits variables o per diverses formes d'atendre la diversitat) el nombre d'alumnes per aula oscil·la entre 12 i 20.

* Cada grup d'alumnes disposa d'una hora setmanal de tutoria. En aquest cas és important la funció orientadora que es pot exercir a l'alumnat en els aspectes personals, acadèmics, professionals, de grup, etc.

* La importància dels equips docents. S'entén per equip docent l'equip de professorat que imparteix classe a un grup d'alumnes. Aquest equip docent, en la majoria dels instituts, es reuneix una hora a la setmana per tractar tant de la dinàmica general del grup com de les individualitats, com també la unificació de criteris en l'àmbit de l'ensenyament-aprenentatge de les matèries del grup. Aquests criteris han estat prèviament tractats i elaborats pels coordinadors d'una etapa. Per altra part, s'intenta que l'equip docent estigui format per un nombre no massa gran de professorat i que, al mateix temps, aquest professorat tingui continuïtat durant dos cursos, per poder així realitzar una millor avaluació del cicle.

3- A nivell de noves matèries

Centrant-nos a l'ESO, a diferència del sistema antic, s'introdueixen noves matèries com:

* **Tecnologia.** És evident que la tecnologia està exercint un paper rellevant en l'actualitat i que cal formar-se a l'entorn de com es desenvolupen els diversos processos tecnològics.

* **Música.** Una nova matèria que ajudi a formar persones més sensibles en l'aspecte musical.

* **Educació visual i plàstica.** Tots recordarem que quan estudiàvem i cursàvem l'assignatura de dibuix, aquesta la classificàvem en dibuix linial o dibuix artístic. Ara amb la reforma educativa s'amplia molt més el concepte amb una visió molt més extensa que inclou dibuix, plàstica, fotografia, etc.

* **El crèdit de síntesi.** És un crèdit que han de cursar tots els alum-

nes, en el qual es tracta de desenvolupar bàsicament durant un període de temps (aproximadament 3 o 4 dies) un treball on l'alumnat hagi d'utilitzar la majoria de coneixements que ha adquirit en les diverses matèries que ha cursat d'una manera coordinada.

* **Crèdits opcionals.** Al llarg de tota l'ESO els alumnes poden cursar uns crèdits opcionals que, en funció dels seus ritmes i nivells d'aprenentatge, els poden enriquir molt més la seva formació plural. ■

Josep Xirgu

Vidreres comercial

Tothom s'estranya del nou eslògan «Vidreres gastronòmica i comercial». Poc ens mereixem ja la primera part de l'eslògan, sinó és històricament, amb la majoria de restaurants capficats en el dia a dia, sense preocupar-se en millorar el servei, seguir les modes gastronòmiques ni fer promocions equivalents al Menú de la Gamba, la Fira del Cargol, Calçotades, Fira del Peix Blau, Fira del Peix de Roca o Fira de l'Ànec.

Pitjor és el cas de dir «Vidreres comercial», quan no tenim una oferta diferent de la dels voltants. Potser serem l'última població d'aquest tamany que no té Associació de Comerciants capaç de posar en comú els interessos del col·lectiu i exigir-los a l'Ajuntament.

Vegeu el cas de l'Associació de Comerciants del carrer de Sants de Barcelona que, amb promocions i buscant llocs d'aparcament, ha aconseguit 4 milions de visitants, resistint l'atac de les grans superfícies comercials que recentment s'han instal·lat al sud del Llobregat.

Fa vergonya la vorera del carrer Pompeu Fabra (impossible de passar-hi per dalt), impròpia d'un carrer netament comercial

Molt millor ha estat la iniciativa del supermercat Batallé de dotar-se de pàrquing al darrere, ja que està clar que la comoditat és un factor cada dia més determinant.

No es podria ampliar aquesta idea als horts dels voltants? El poble disposaria d'un gran aparcament vora el centre comercial, amb accés directament de la carretera, encara que al centre fessin sardanes, mercat, ranxo...

No es podrien crear dos passos peatonals en els carrers Pompeu Fabra i Pau Casals, compensant els afecats amb volum d'edificació?

No interessaria a molts negocis, en aquests casos, fer un porta al darrere per accedir directament al pàrquing?

Crec que, en un poble, no tenim per què estar estrets; al Pla General liquidem 10 anys de vida i tenim una oportunitat única de millorar les coses.

Cal, només, que els agents socials es preocupin de reclamar per als seus interessos, compten amb mi. ■

Josep Ruhí Jovanet

Els orígens del nom de Vidreres

Segons la tradició oral, temps enrere, Vidreres no era el nucli principal del municipi, sinó que era Caulès, cosa avui dia totalment inimaginable. El nom sencer de Vidreres era, temps enllà, Vidreres de Caulès.

El perquè d'aquest nom vindria explicat per l'existència d'unes vidrieres en una edificació situada on ara és el nucli urbà de la vila o els seus voltants i que en un moment determinat del dia reflectien la llum solar. Aquest reflex seria visible des de Caulès o la serralada que l'ubica.

En els arxius municipals, hi ha alguna referència que confirmi el que exposo? O bé el relat anterior és només una simple fantasia dels qui ens han precedit?

Aquí queda la notícia per si és possible precisar-la o ampliar-la. De ben segur que les joves i no tan joves generacions de vidrerencs agrairien l'aprofundiment en el tema. Conèixer els orígens ens referma en la identitat. Ben atentament.

Josep Font i Caballé

Billar per a la gent gran

Em dic Sandra i estudio Empresarials a Barcelona. Els meus avis han vingut a viure a Vidreres, a la plaça de la Selva. Veig al meu avi molt trist i aquesta és la raó per dirigir-me a vostès.

Afortunadament ha arribat a les meves mans la formosa revista *EL REC CLAR*, l'he llegida i m'ha impactat l'interessant relat del Sr. Rafael Babot i la gran valentia de Gemma Masnou (que té tot el meu suport i ànim), tot i que tant en cultura, activitats, esports, etc. tots són dignes d'elogi.

Demanen suggerències i jo he pensat: no seria interessant fer campionats de billar per a persones grans? El meu avi, a Barcelona, a la Llar de Jubilats del carrer de l'Artesania, havia quedat campió, que jo recordi, en els anys 87, 90, 91 i 94, aquests segurs, ja que té les copes dels premis.

Aquí a Vidreres troba a faltar aquesta distracció, ja que el Casino els dimarts està tancat. No hi hauria un lloc on practicar aquesta activitat?

Sandra Carmona

El canvi de la guia telefònica a pagès

Sóc una persona que viu a pagès i n'estic encantada, però tinc un problema que m'agradaria resoldre. Quan canvien la guia de telèfon només ho fan al poble, a pagès mai no hi arriben. M'agradaria saber com s'ho fan les altres persones que viuen a pagès com jo per canviar-la per la nova.

Jo tinc dues idees: una, que deixessin les guies de la gent de pagès sota l'escala de l'Ajuntament i nosaltres anéssim després a canviar-les, i l'altra, que ens avisessin, amb temps, el dia que vindran al poble a canviar-les i, d'aquesta manera, aniríem al poble el dia en qüestió.

D'altra banda, m'agradaria que em donessin la revista *EL REC CLAR* a correus. Em vaig assabentar que existia la revista per una amiga, dos mesos després que sortís el número u.

Margarita Heredero

Fanzines, llibertat d'expressió sense límits

Segons el terme anglès, fanzine («fan magazine») és una revista feta per fans i per a fans, encara que per sobre de tot és una publicació lliure, és a dir, que no està sotmesa ni a publicitat, pressions sociopolítiques o imposicions empresarials. Tot hi és permès: insultar, plagiar, desinformar; sense tenir en compte periodicitat, format o preu. És, en definitiva, premsa marginal.

Encara que els seus orígens siguin confusos i potser llunyans, els fanzines tal i com els coneixem tenen el seu origen als anys 60 de bracet amb el fenomen de la contracultura, però és potser a la dècada dels setanta juntament amb l'explosió punk que el moviment arriba al seu màxim esplendor. Els seus continguts generalment intenten donar una alternativa -o no- a la visió oficial dels mitjans de comunicació, moltes vegades de manera fanàtica i personal, però tot sovint això serà una simple pretensió calent en els seus temes en la més absoluta buidor i conformitat. Els temes tractats en aquestes pseudopublicacions, de les quals n'hi ha un carretó que són només quatre fotocòpies mal grapades, giren sobre qüestions tan diverses com inimaginables, i trobem des de fanzines musicals, còmic, cinema fantàstic i terror -dels més fanàtics i militants-, a polítics, clubs de fans, literaris o sexuals -gais, heteros i pedòfils!-, on en alguns casos els textos transpiren una originalitat i frescura impagables, el que és d'agrair.

A la Celtibèria, l'escena fanzinerà és variada, diversa i interminable, pel que es fa necessari fer un pòdium dels que modestament em semblen més destacables:

Amb la medalla d'or, hi ha *2000 Maniacos*, dirigida per M. Valencia (ara director de l'editorial Midons i col·laborador ocasional d'*El Temps*, entre altres); la seva especialitat recau en el cinema psicotrònic en general, principalment el de terror, sèrie B i pornogràfic. Funcionen des dels 80, surten a la llum quan els dona la gana i compten amb una vertadera legió de seguidors.

Medalla de plata per al *TMEC*, una fanzine de còmics fet a Gasteiz de línia anarco, que recorda *El Papus* de la seva millor època. Existeixen des de fa deu anys i la seva sortida al mercat és cada dos mesos. Van intentar passar a revista però van punxar estrepitosament. Entre els seus col·laboradors destaquen Mauro, Rabo i Murillo.

La medalla de bronze correspon a *Mundo Canalla*, que després d'un any de funcionament com a revista però amb un esperit fanzine com el que més, ha tancat la paradeta per qüestions econòmiques. El seu intent de canalitzar la cultura undeerground ha estat en molts aspectes notable. El seu preu era de 475 pessetes i el seu equip estava format per gent provinent de *2000 Maniacos*.

Restaurant La Font del Pla

El restaurant La Font del Pla va néixer fa 19 anys, concretament el 12 de maig de 1979. Els seus propietaris, en Carles i la Carme, després d'anys treballant en el món de l'hostaleria, van decidir crear el seu propi negoci. A partir d'aquesta idea va aparèixer el restaurant.

La recepta

Mandonguilles de bacallà amb cloïsses (per a 5 persones)

Ingredients:

1/2 litre d'aigua
200 gr. de mantega
1 cullerada de sal
300 gr. de farina
150 gr. de bacallà
6 o 8 ous
4 grans d'all
30 cloïsses
Julivert
Fumet de peix

Elaboració:

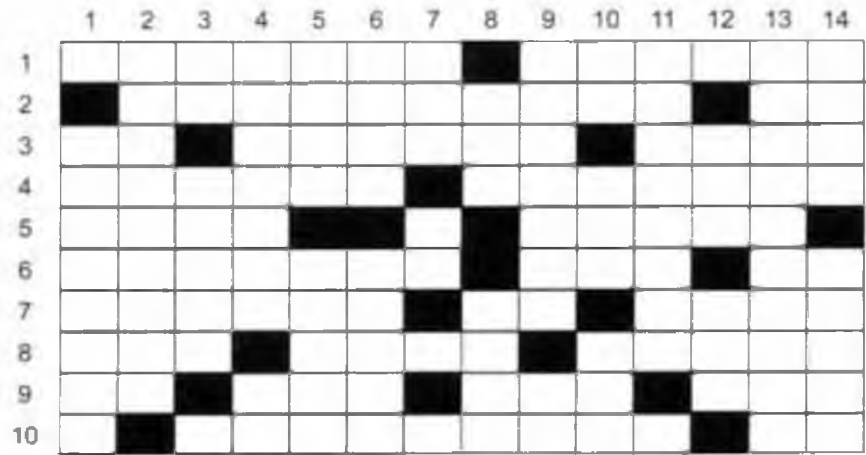
Per fer les mandonguilles, posem el 1/2 litre d'aigua al foc amb la mantega i la sal; un cop comença a bullir retirem del foc i hi afegim la farina en un sol cop. Remenem fins que formi una pasta homogenia. Afegim els ous d'un en un i remenem. Finalment hi afegim el bacallà prèviament bullit i esmicolat. Un cop ho tenim remenat, farem les mandonguilles amb l'ajut de dues culleres.

Per altra banda, en una paella hi posem oli d'oliva amb les cloïsses, l'all i el julivert; quan es comencin a obrir les cloïsses, les ofegarem amb el fumet de peix. Deixem que faci la xup-xup durant 5 minuts i finalment hi afegim les mandonguilles per tal que cogui tot durant uns 2 minuts.

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- La de Vidreres es el Rec Clar. Reprens algu tirari-hi en casa una taita. 2- Festa que va finalitzar amb un pica-pica als Horts d'en Pere Pau. Encara que los, adhuc. 3- Sigia de formació professional, Poble de Vidreres. Huraca que no ambara mai a casa nostra. 4- Aliment que es la lamentant la llet. Regia que té força de llei per al govern d'un cos. 5- Al rev., se'n fa un en treure una sola peça en lloc de dues en peiar un suró. Identifica els vehicles de Barcelona. Instruments manuals per fer les feines. 6- Centres de mala manera, ve'lho aquí. Al rev., la de Brussel·les també es pot trobar per les engrés de Vidreres. Epl. 7- El somni de la Gemma Masnou es acompanyar la selecció espanyola l'any 2000 a aquesta ciutat. Romanes amb residència a Caulés. Ni nosaltres ni vosaltres. 8- Es troben al bell mig d'un estuari. Notician onomatogràfic setmanal que fou d'exhibició obligatòria a tots els cinemes des del 1942 al 1976. Al rev., darrer soic de la llaurada. 9- Hores mudes. El de cops es aquest a què sempre toca d'emportar-se les encarnegades. Tietes sense cap ni peus. La de cuina és refinada, però la de taula encara ho és més. 10- Una casa en te dues. Torta d'un camí. Nota musical.

VERTICALS: 1- La primera de la revista. El Rec Clar n'ha de ser-ne una d'oberta a la trobada d'opinions. 2- L'Ajuntament ha adquirit uns terrenys destinats a ampliar l'oferta municipal d'equipaments culturals i d'art. 3- Sense tonament. No gens delicada. Comença i acaba el Rec Clar. 4- Govern. No malalt. 5- Al rev., es diu dels matrimonis vàlids no consumats. Al rev., hom diu que ara li fan per dir

Giralt

que no esperi que li facin una cosa. 6- Caixa de morts. Una manera despectiva de designar una ciutat, especialment Barcelona, es a dir la ciutat d'en... 7- Van juntes a Manlleu. Plantigrad de bosc. Mig miler de romanes. Sigia d'aquell cardinal que no es pot perdre. 8- Atecs sense limitacions. Es diu del qui és poc intel·ligent que ho és del front. B Ramon... i Mestres (Cassa 1894 - Vidreres 1971), instrumentista de tenora i compositor de nombroses sardanes.riu gallec. 10- Preposició de mena. Tros de tronç per cremar a la llar. Així de mala manera. 11- Tasses grans de terra cuita de color groc, emprades per a posar-hi vi. Acaba la ratlla. 13- Posar el fusell a un camp. 14- Cap de bestiar de lana quan ja es pot tondre, de baix a dalt. El nostre sant Patro-

Jeroglífic

Trobar a qui el rei Jaume I va donar la propietat de Santa Seclina

100 / a t o n / metzina
D / Estil / onada

Solucions
Anagrama: QUANTS MES SEREM
MES RIUREM
Solució Jeroglífic: CERVERI DE GIRONA
100 (C) - ATON (er) - METZINA (vbn) -
D (de) - ESTIL (gir) - ONADA (ona)

Anagrama

(Anagrama és la paraula o frase que s'obté canviant l'ordre de les lletres o paraules d'una altra frase)

Ens ho diu la Junta de la Llar de Jubilats

MEŞUREM MES EN QUARTS I REMS

XIN I KATZE
©QUIM BOU '94

Casino
La Unió
Pista jardí
Programació
estiu-98

Juliol

Cinema a l'aire lliure (els divendres a 2/4 d'11 de la nit)

Dia 10- **Day Light** (aventures amb Sylvester Stallone)

Dia 17- **El quinto elemento** (ciència ficció amb Bruce Willis)

Dia 24- **Hombres de negro** (acció i humor)

Dia 31- **L.A. Confidencial** (la millor pel·lícula de cinema policíac dels últims anys)

Ball (els dissabtes a les 11 de la nit)

Dia 11- **Conjunt Maracaibo**

Dia 25- **Festa del Soci: Ball i gresca amb el conjunt Àngel-Teia i Cèlia**

Agost

Cinema a l'aire lliure (els divendres a 2/4 d'11 de la nit)

Dia 7- **Anaconda** (aventures a l'Amazones)

Dia 14- **101 Dàlmatas** (el divertidíssim clàssic de Disney amb Glen Cloose)

Dia 21- **The game** (un joc d'intriga amb Michael Douglas)

Dia 28- **El primer caballero** (aventures amb Richard Gere i Sean Connery)

Ball (els dissabtes a les 11 de la nit)

Dia 1- **Conjunt Bimbos**

Dia 15- **Conjunt Àngel-Teia i Cèlia**

Dia 22- **Conjunt a determinar**

Preus molt populars

Activitats

de l'Estiu

1998

Camp de treball de teatre

Lloc: Casal Vidrerenc

Edat participants: joves de 15 a 17 anys d'edat

Dates: del 12 al 26 de juliol

Organitza: Grup d'Esplai, Ajuntament i Generalitat

Estades de música

Lloc: Banyoles

Edat participants: joves de 8 a 14 anys

Dates: del 10 al 19 de juliol

Organitza: Grup d'Esplai, Ajuntament i Consell Comarcal

Natació

Lloc: Piscina Municipal

Edat participants: nens, joves i adults

Dates: de l'1 al 31 de juliol

Organitza: Natació Vidreres

Atletisme

Lloc: Salvador Espriu

Edat participants: nens, joves i adults

Dates: de l'1 de juliol al 31 d'agost

Organitza: Club Olímpic Vidreres

Casal i casalet (podeu veure informació a la secció l'Esplai dels joves de la revista)

Estades esportives (podeu veure informació a la secció l'Esplai dels joves de la revista)

Estiu Jove al Centre Cultural (podeu veure informació a la secció Centre Cultural de la revista)